KLUB NOVÝCH NEWCOMERS' CLUB

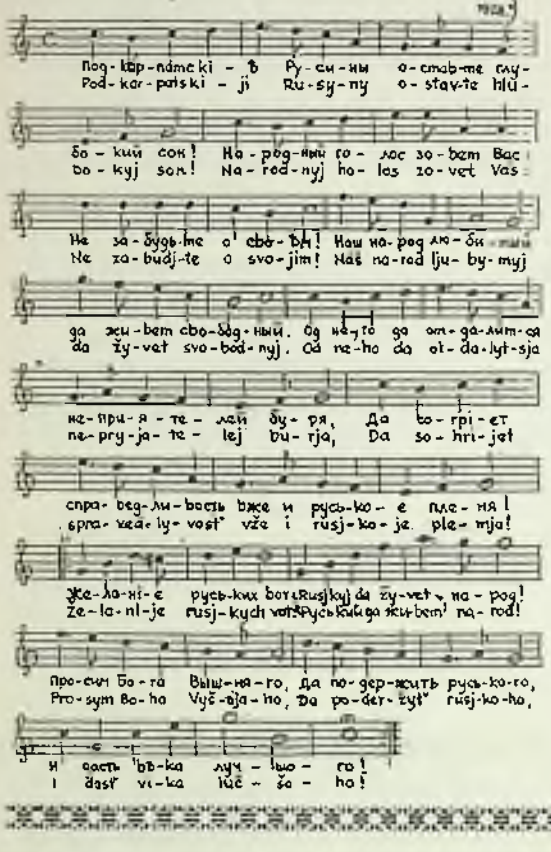
KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail. Reg. No. 3088

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3, Canada. Tel. /905/ 278-4116.

No.2., Vol.28., únor-February 1994.

HYMNA PODKARPATSKÝCH RUSÍNŮ
slova : Alex. Duchnovyč, harmonizace : Z.Lysko
(Podle originál.vydání : ХОРЫ НА СЛОВА А.ДУХНОВИЧА, ПРАГА

New pride pumps fresh life into the grand old heart of Europe

In just four years since the revolution, Prague has become a bustling metropolis where the economy is booming and jobs outnumber people

AS THE Czech airliner touches down in Prague the cabin is filled with music. It is not everyday muzak, but a rousing piece by Dvorak in full-blooded celebration of his native land.

No doubt the hearts of homecoming Czechs quicken with pride. There is something to celebrate. Of all the countries of eastern and central Europe which emerged free from the claws of the dying Soviet empire, the Czech Republic sets the economic pace.

Prague is a boom city, where jobs outnumber people, and new businesses, shops and restaurants open every day. In bookshops, there is a strong demand for works on management, business and joint ventures. City-centre pavements are crowded with pedlars selling CDs, clothing, art, jewellery and Kafka T-shirts.

The capital is a magnet for thousands of young foreigners who come to take part in its lively commerce, to bustle, to teach English, to join in a vibrant cultural life and to marvel at its architecture.

There is a romantic, Left Bank atmosphere. Beer, food, discos and concerts are cheap, and metro tickets cost eight pence.

After the communist years, Prague speaks of bourgeois values and contented stomachs and sees itself restored to its rightful position as a grand European capital; and, indeed, it is in western Europe that Prague and the Czechs see their future.

The divorce from Slovakia nearly a year ago removed certain political and economic difficulties. Slovakia has been left to handle the problem of the Hungarian minority, which Hungary feels is discriminated against.

The Czechs get on better with Hungary, while the relationship between Slovakia and Hungary deteriorates. The Slovaks have to deal with old, inefficient heavy industry and high unemployment as well as with the political uncertainties created by a power struggle between communists.

Having cut off their Slovakian tail, the Czechs feel closer to the West. Prague is 120 miles west of Vienna, and has close connections with the German speaking centre of Europe. Even if they feel little warmth for Germans, Czechs are likely, through neighbourly politics and business, to become more Germanised. But one expression of their wish to join a wider world is a rush to learn English.

LIFE AFTER COMMUNISM

By Trevor Fishlock

2: CZECH REPUBLIC

Under the leadership of Mr Vaclav Klaus, Prime Minister, Czechs have embraced the free market. He is shrewd and professional, but even his admirers remark on his arrogance and the irritating way he instructs Czechs like a headmaster.

His conservative coalition is stable, and the country gets enthusiastic reports from foreign bankers for its development prospects. There is a fine tradition of industrial skill. The government is privatising on a mass scale, and has auctioned off thousands of state-run shops and restaurants. Half of the country's 10 million people recently bought share coupons in a second great sale of state assets.

Foreign debt inherited from the communists is relatively small. Poland's is twice as much, Hungary's four times greater. Unemployment is low. Wages are low, too — an attraction for entrepreneurs, particularly from neighbouring Germany. A Czech worker may earn a tenth or less of the wage of his German counterpart.

It has been an age since the revolution of November 1989. Today, the communist remnants are of little political importance and their support will continue to fade away. The dissidents who commanded political life after the revolution and were swept out by more professional politicians in 1992 have also faded from politics. Only President Vaclav Havel remains — a sort of saint to many people.

Czechs are plainly elated by their success. In many ways it is a good news story, but not without its flaws. The difficulties of transition have been cushioned by housing controls, low rents and cheap heating and power. But prices will increase in the New Year; and fiscal stringency hurts. Unemployment will rise, too, and may double to seven per cent as former state-owned industries shake out redundant workers. Many Czechs say that uncertainties and corruption are inevitable teething troubles. "We expect difficulties," said Anna, a shop assistant. "No one believed that changing from communism to capitalism would be easy. However hard, it is 100 times better than the life we had before."

The outcome of the Russian election has added to the anxieties of Czechs, Poles, Hungarians and others. They want to be part of the democratic West, and they had hoped to have greater encouragement from Europe and easier access to western markets. They find us tepid, and they are disappointed.

"The Daily Telegraph", London, England, 28.12.1993.

Démon souhlasu tleskal teroru

Tragédiím občas předchází fraška. Jedna obzvláště trapná a ostudná se odehrála před pětačtyřiceti lety v komunisty zglajšaltovaném pražském parlamentu: 6. října 1948 přijalo Národní shromáždění dva zákony, jejichž následky byly v pravém slova smyslu nedozírné. Prvním z nich byl pověstný zákon 231/48 Sb. - na ochranu lidově demokratické republiky, druhým zákon o zřízení takzvaných Státních soudů. Zbruba půl roku po únorovém převratu pomohly tyto dva zákony legalizovat státní teror a poskytly komunistickému režimu ty mocenské nástroje, které mu dotud ještě chyběly - paragrafy ostré jako břitva a zvláštní tribunály pro nelítostný třídní boj.

Kléma lhal

V prvních měsících po uchopení moci komunisté zřejmě ještě podceňovali intenzitu odporu a aspoň navenek se tvářili k jeho prvním projevům dosti shovívavě. V červnu 1948 poskytl Klement Gottwald rozhovor francouzským novinářům. Na otázku, jak hodlá jeho vláda ragovat na záplavu protikomunistických letáků, které tehdy začaly zemi kolovat a zda se počítá s represemi proti jejich autorům a šiřitelům, čerstvě zvolený prezident odpověděl, že to rozhodně nemají komunisté v úmyslu. Lidově demokratická moc je natolik pevná, že tyto poslední záchvěvy poraženého třídního nepřítele může ignorovat...

Zakrátko se tento na oko tolerantní přístup k opozici změnil velice podstatně. Změnu v nazírání zejmé přivodily mohutné protikomunistické demonstrace při sokolském sletu. Jednu noční demonstraci zastavila policie těsně předtím, než se z Václavského náměstí dostala před sekretariát UV KSČ, který tehdy sídlil vedle Prašné brány. Ovšem je možné, že k ukončení relativně mírných forem represí přispěla i mezinárodní situace - mezi oběma mocenskými bloky přitvrzovalo.

A tak už na sklonku léta 1948 se posílalo za jediný nalezený leták, případně za pokus o překročení hranic na tři čtyři roky do kriminálu. Což vůbec neuspokojovalo členskou základnu KSČ, která se v nesčetných rezolucích dožadovala ostřejších zákroků proti „rozvratné reakci". Jenže sazby starého zákona na ochranu republiky, který pocházel ještě z roku 1923, neumožňovaly tresty náležitě vysoké. Také soudy, mnohdy ještě kádrově neočištěné od právníků z drtinovské justice, neuspokojovaly komunisty, nepracovaly podle nich dosti razantně. Režim proto nutně potřeboval nový zákon a také nové, tvrdě bolševické tribunály.

Obě tyto „společenské objednávky" splnil servilní pražský parlament rekordní rychlostí. Předlohy zákonů, připravené a do detailu vyformulované na ústřední KSČ, prošly během několika málo týdnů příslušnými výbory Národního shromáždění - a už 6. října mohly být parlamentem „manifestačně" schváleny.

Jako Stalinova kařuše

Československé tiskové kanceláři vděčíme za podrobný popis té historické události: **„Když předseda dr. John udělí slovo zpravodaji dr. Kokešovi, celý parlament zpozorní. Poslanec Kokeš podrobně zdůvodňuje, proč nelze zákonem z roku 1923, vytvořeným kdysi k ochraně buržoazní demokracie o kapitalistického řádu, chránit lidovou demokracii. Je to pracující lid vedený dělnickou třídou, kterému tato republika patří. Lid proto potřebuje nový zákon na ochranu republiky, zákon tvrdý, nekompromisní, bolševický."** Poslanci odměňují dlouhým potleskem závěrečné věty Kokešovy: **„Kujeme si zákonem účinnou zbraň. Ať jako Stalinova kařuše rozbije poslední pozice nepřátel republiky!"**

Po Kokešovi se ujímá slova ministr spravedlnosti, Gottwaldův zet Alexej Čepička. Po jeho „velkém a zásadním projevu" se rozvíjí rozprava. Vystřídají se v ní postupně zástupci kolaborujících stran Národní fronty, všichni plni nadšení pro zostření třídního boje. Jak se patří, poslední slovo má mluvčí parlamentního klubu KSČ, poslanec dr. Jiří Hájek. Zdůrazňuje, že je zásadní rozdíl **„...mezi dneškem a dobou před 25 lety, a tedy mezi zákonem z roku 1923 a zákonem, který projednáváte. Zatímco onen zákon byl namířen proti celým vrstvám lidu, náš zákon je namířen proti zrádcům, záškodníkům a sabotérům, proti těm, kteří nechtějí pochopit, že v této zemi je lid pánem."**

Načež Jiří Hájek vyzývá parlament, aby zákon přijal v předložené podobě. A poslanci ho poslouchají na slovo, jak ukazuje záznam přítomného redaktora ČTK:

„Místopředsedkyně Hodinová-Spurná dala pak o obou osnovách hlasovat. Pro nový zákon na ochranu lidově demokratické republiky se hlasovalo jednomyslně. Když to předsedající konstatovala, povstali všichni poslanci ze svých lavic a potleskem uvítali tuto shodu sněmovny na jednom ze základních zákonů naší lidově demokratické republiky. Také zákon o státních soudech byl přijat jednomyslně."

Ďáblův mlýn

Píše se 6. říjen 1948, vražedný zákon 231/48 je na světě. Svou krvavou činnost zanedlouho zahájí i Státní soud.

Rozjíždí se ďáblů mlýn, do jehož nenasytného jícnu jsou postupně vtahovány nejrůznější vrstvy obyvatelstva. Funkcionáři nekomunistických stran. Inteligence, studenti. Důstojníci zahraničních armád západní i východní. Kněží. Zemědělci. Živnostníci, soukromí řemeslníci. Skauti, sokolové, orlové. Legionáři. A také bývalí dobrovolníci z občanské války ve Španělsku. Takzvaní „sionisté". Slovenští „buržoazní nacionalisté". Tisíce prostých lidí, mužů a žen, kteří se znelíbili některé udavačské svini. A nakonec i nejeden funkcionář vládnoucí rodné strany, neboť i tato revoluce dostává chuť na maso svých vlastních dětí.

Státní soudy poslušně vyhlašují rozsudky, které pro ně připravilo politbyro KSČ. A to si libuje v šíření hrůzy; není takřka většího politického procesu, který by se obešel bez rozsudků smrti. Nejvíce se popravuje v letech 1949-1952.

Porovnejme si statistiku komunistického teroru s údaji z první republiky a z rakousko-uherského mocnářství: Soudy Masarykovy republiky sice vyhlásily 415 rozsudků smrti, za celých dvacet let jich ale bylo skutečně vykonáno pouhých devět! Vilém Hejl a Karel Kaplan se v knize „Zpráva o organizovaném násilí" zmiňují také o číslech z dob habsburské monarchie. Od roku 1874 do roku 1917, tedy za čtyřicet let, bylo v Čechách, na Moravě a ve Slezsku popraveno pouze 24 delikventů, mezi nimiž ovšem nebyl ani jediný politický.

Komunistické Státní soudy naproti tomu podle zprávy Pillerovy komise vynesly za pouhé čtyři roky 233 rozsudků smrti, z nichž 178 bylo vykonáno. Tato statistika hrůzy není nijak úplná, protože v ní chybí rozsudky smrti soudů vojenských, krajských a okresních.

A nikdo už nikdy nespočítá, na kolik milionů let odsoudila komunistická justice více či méně nevinné občany na základě zákona 231/48. Žádná statistika už nepodchytí, kolik obětí zahynulo ve vyšetřovací vazbě vinou sadistů ze Státní bezpečnosti, anebo z řad bachařů, kolik jich bylo „zastřeleno na útěku", kolik skončilo v závalech uranových a uhelných dolů, zemřelo na zhoubné choroby získané při otrocké dřině, anebo v hladomorách režimu.

Nevyřčené slůvko pardon

Odpovědnost za všechnu tu nekonečnou hrůzu vzali na sebe bez rozdílu všichni poslanci československého parlamentu, kteří hlasovali s takovým nadšením jednomyslně pro vražedné zákony. Vinu mají bez výjimky spolu s tehdejšími poslanci KSČ také jejich kolaboranti ze stran Národní fronty. Zodpovědní za zničené životy tisíců nevinných lidí jsou spolu s fanatiky třídního boje také přizpůsobivý oportunisté a - obyčejní zbabělci.

Když svého času parlament totalitního Slovenského štátu hlasoval o zavedení nacistických protižidovských zákonů, našel se tam aspoň jeden spravedlivý a statečný muž: maďarský hrabě Esterházy, který veřejně odmítl zatížit své svědomí zločinem proti lidskosti.

Ve zkomunizovaném Národním shromáždění v říjnu 1948 se žádný Esterházy nenašel - všichni tehdejší poslanci do jednoho hlasovali nadšeně pro šibenice.

Od té doby uplynulo dlouhých čtyřicet pět roků. Leckterý z „otců", mnohá z „matek" zákona 231/48 už nejsou mezi živými, někteří a některé z nich později změnili své politické názory, leckdy dosti radikálně. Četli jsme postupem let některé jejich autobiografie, mnohdy podrobně vysvětlující, jak křivolakými cestami nakonec došli k poznatku, že hráli zhoubnou úlohu a sloužili špatné věci. **Není však bohužel znám ani jediný případ, že by některý z více než tři set poslanců, kteří před 45 lety hlasovali pro vražedné zákony, dokázal veřejně přiznat svou odpovědnost a omluvit se obětem.**

Připomíná se nám občas ze státních kazatelen vyššího principu mravního, že je nutno umět odpouštět. Zajisté, ale odpouští se vinníkům kajícným. Neodpouští se pachatelům beze studu.

Když jsem před lety v Londýně potkal krajana, který nebyl zrovna nepopsaný list, zeptal jsem se ho, proč ani teď ještě on a nikdo z jeho druhů není schopen vyslovit aspoň ůsměvné slůvko pardon na adresu obětí a jejich rodin. Odpověď zněla jak štěknutí nagajkou: „Dějiny nikdy nečekají pardon!"

Pochopil jsem, že se spolu nedomluvíme. Nelze se dohovořit s někým, koho fanatická „služba věci" zbavila navždy svědomí. Je marné tyto pružné dialektiky přesvědčovat, nesdílejí naše měřítka a hodnoty. Především ale nepřejímejme jejich způsob vidění světa.

Svobodu volby a osobní odpovědnost jedince nelze zpochybňovat: Opravdu to nebyly anonymní „dějiny", jež koncipovaly obludné zákony a hlasovaly pro šibenice. Hrůzy půl století totality nezavinila abstraktní „historie". Odpovědní za ně jsou konkrétní lidé.

Jiří Loewy

"Český Deník". 7. 10. 93.

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel. /905/ 278-4116.

Články,objednávku inserátů,opravy adres a předplatné lze poslat na: "Kanadské Listy",388 Atwater Ave., Mississauga,Ont. L5G 1A3,Canada.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ...	*$ 19:00*
USA, jako tiskopis ...	*$ 22:00*
zámoří,jako tiskopis ...	*$ 24:00*
USA, letecky ...	*$ 28:00*
zámoří,letecky ...	*$ 34:00*

Čtenářům v České republice: Dobrovolné předplatné v korunách lze zaslat na adresu: Pavel Svoboda,Na Vyhlídce 175, 252 63 Roztoky u Prahy.

Konečně se ví, proč vymřeli dinosauři...

Šef Č.-kanadské obchodní komory v Torontě,Lubomír J.Novotný /uprostřed/,uvítal 15.". na torontském mezinárodním letišti vládní delegaci z Prahy. /Ministr průmyslu Dlouhý v ní nebyl./

Restituce pro exulanty?

Sociální demokracie předloží českému Parlamentu návrh, aby byla zrušena podmínka, podle které může být vrácen majetek exulantům jen když žijí v České republice. Přislíbil to na jednání ústavně-právního výboru 19. ledna poslanec J. Wagner.

Dobré mravy nad zákon

Dřívější režim přinesl naprostý programový útlum podnikání. Podnikatelská aktivita – tato hybná páka ekonomického a sociálního rozvoje – se stala něčím zavrženíhodným, nemorálním. Tento postoj nalezl výraz v právu, které posloužilo jako nástroj k likvidaci soukromého vlastnictví a vytěsňování podnikatelů za hranice společenského života. Nemastné neslané pokusy oživit soukromé podnikání na sklonku osmdesátých let nemohly na zničení podnikatelského stavu nic změnit. Záhy po listopadu 1989 se přistoupilo k vytvoření základního rámce pro soukromé podnikání. Tím vůbec nejdůležitějším bylo zrovnoprávnění všech druhů vlastnictví v Ústavě. Do podnikání se pustily statisíce, tu více, tu méně připravených adeptů podnikatelské řehole.

Avšak více než čtyřicetiletá pauza způsobila, že nové podmínky zastihly naše podnikatele ve stavu hlubokého útlumu jak obecné morálky, tak i toho, čemu se říká dobré mravy v podnikání. Až příliš mnoho novopečených podnikatelů se začalo řídit heslem »zbohatnout za každou cenu a hlavně rychle«. Tomu podřizují vztahy s partnery i postoj k zákazníkovi.

Za této situace se ze strany státu projevuje snaha regulovat vše pomocí práva. Zákonodárce vedený snahou ucpat i sebemenší skulinku umožňující zneužití chrlí zákony, které však zhusta dopadají na nepravé: na poctivé podnikatele či dokonce na nezúčastněné – občany, kteří se podnikáním nezabývají.

Protože ti podnikatelé v uvozovkách, kteří vyznávají zákony vlčí smečky, pro které nejsou žádné morální hranice nepřekročitelné, se zákony ani nezabývají. A když, tak jedině v tom směru, jak je obejít.

V zemích, kde nedošlo k takovému násilnému přerušení kontinuity soukromého vlastnictví a podnikání, zdaleka ne všechny vztahy v obchodní sféře regulují právem. Přednost dostávají obecně morální zásady i speciální morální pravidla podnikání. Přesně podle zásady, kterou vyznávali už staří Římané: plus valent boni mores, quam bonae leges – více pomůžou dobré mravy než dobré zákony. Dodržování morálních pravidel nevyžaduje pak ani příliš sankcí, neboť nejúčinnějším regulátorem je konkurence. Podnikatel porušující dobré mravy prostě a jednoduše neobstojí ani před zákazníkem, ani před obchodními partnery.

Univerzální recept na nápravu neduhů, kterými trpí české podnikání, není. Určitě je však možné tvořit zákony tak, aby skutečné podnikatele motivovaly a ty druhé »podnikatele« vytěsňovaly. K témuž cíli by měla směřovat i aktivita různých podnikatelských komor, sdružení a společenstev. Je jejich životním zájmem, aby skončila diskreditace jinak počestného podnikatelského stavu. Spíš se však dá očekávat, že rozhodující obrat přinese až osvědčený lék s dlouhodobějším ozdravným efektem – konkurenční prostředí, v němž se neúprosně prosazují zákony trhu.

"EKONOM",Praha č.3/93.sekce: Panorama.

JIŘÍ NESNÍDAL

Ze života krajanů

Moravský národovec, Milan Kocourek /124 Woodridge Cr.,Apt.12, Nepean,Ont.K2B 7S9/ vydal parádní první tištěné číslo občasníku "Moravský Výběr" /s podtitulkem "Za rovnoprávné postavení Moravy"/.Má krásnou barevnou obálku s moravskými motivy a bude jednou sběratelskou zvláštností.--Dne 13.ledna t.r. se na Batawě dožil svých 95.narozenin zasloužilý baťovec,ředitel Antonín Cekota, býv.šéf všeho zlínského tisku za éry zakladatele firmy. Přistěhoval se do Kanady v r.1939 s mladým tehdy Tomášem Baťou a dr.Karlem Herzem. Na Batawě podněcoval lidi,aby nejen dobře pro firmu Baťa pracovali,ale ve volné době sokolovali,zpívali,četli dobré knihy a pod. Pracoval pro SVU a napsal několik znamenitých knih.--Bývalí torontané Jiří Stanislav a Oldřich Velechovský /z Brna jsou oba/ se dali do politiky v České Republice a pomáhají českému zahr.obchodu otevřít dveře do USA a do Kanady.--13.3.budou v Harbourfront promítat filmy z válečného Terezína. Budou se hrát také hudební skladby odtamtud.Info:Karen Lynch 486-1672.--Torontan L.Urban se vrátil do N.Bydžova, koupil dům v Chlumci a plánuje výrobu čistících prostředků a otevřít hotel.--Olga Veselá z Chrudimi byla u syna Jiřího ve Vancouveru.--Do ČR se vrátil Karel Staněk.--V Torontě žije prof. L.Doležel,nar.3.10.22 v Lesnici na Moravě.--Podnikatelem v Kanadě je Jindra Vičík.--Dobře poslouží kraj. firma PEEL TV-HI-FI v Bramtonu,tel.453-8832. Maj.:A.J. Bartůněk.--V Kanadě žil Július Hasil,bratr agenta-chodce a "krále Šumavy" 50.let Josefa Hasila,--Petr a Anton Šťastní se vrátili do Bratislavy a hrají ve Slovanu se synovcem Michalem.--Před 10-ti lety zemřela v Montreálu sokolka Marie Šerlová.--"Reflex"si lze v Kanadě objednat na č./604/370-2842 /Lenka Storzerová/.--Býv.torontan Milan Špaček žije v Jablonném n.O.--Jiří /George/ Salač žije v Caledonii,Ont.,tel.905/765-2980.--Kosmetické výrobky českého MUDr.Středy /FACE MYOLIFTING a MYOSTIMULATOR/lze v Kanadě objednat u Romana Drahokoupila,3560-12A Ave.,Edmonton,Alta. T6L 3L5. Tel./403/ 463-3345.--K.Molcar exportuje kan.tepelné ozolace do ČR.--Jiří Federsel žije ve Winnipegu.

Na krátkou orientační cestu do Kanady přijel Mgr.Z. Brhel,manažer prodeje,brněnské firmy ACTIVITY. Jeho hostitelem je Petr Řezáč z Oakville.

Jiří Hlubůček byl až do roku 1984 známou postavou našeho krajanského života v Torontě. Dne 4.ledna tomu bylo 10 let, co odešel z našeho středu. Narodil se 13. března 1906 v Klokočí u Turnova. Vyrůstal a žil v Praze,kde se za války zapojil do podzemního hnutí. Během pražského dne svobody vydal s několika přáteli první číslo listu "Dnes". Vycházel každý den během povstání,ale byl čs.komunisty zastaven. Po únoru 48 odešel J.Hlubůček do exilu,emigroval do Kanady a usadil se v Torontě. S partnerem J.Kufílem vlastnil tiskárnu LITERA,kde mj.začaly v květnu 1955 vycházet "Naše Hlasy". Tam také vyšlo několik dobrých knih,např.Javorovy"Iloňské verše". Hlubůčkovou vášní byla láska k rodné zemi. Věřil, že Masarykovo Československo bude znovu obnoveno. Bohužel se listopadu 1989 nedožil.Jeho přátelé stále vzpomínají.

Rev.Bohumil Janíček,S.J. se 19.ledna t.r. v Montrealu dožil svých 75.narozenin. Je známý jako skromný kněz,těžce pracující budovatel a vedoucí dětského tábora"Hostýn" a kulturního Domu kardinála Berana. Navíc rediguje krajanský měsíčník "Věstník".Skutečný nezmar.

Consulate General
of the Czech Republic
1305 Pine Avenue West
Montreal, Que. H3G 1B2
tel: (514) 849-4495 fax: (514) 849-4117

Pražské uzenářství
638 Queen St. West,
TORONTO, ONT M6J 1E4
Tel.: 364-1787

Navštivte a vlastičky
Heart of Europe
PUB

632 Queen Street West
Toronto, Ontario M6J 1E4
Tel: (416) 504-0870

kultura

LOUISA WEISSOVÁ

spolupracovnice M.R. Štefánika.

Libuše Šlechtová-Bourguignon /malířka a naše dopisovatelka/ nám z Francie poslala vedle uvedenou kresbu Louisy Weissové a připojila několik zajímavých podrobností o jejím životě:

Louisa Weissová se narodila v Arrasu r.1893. Její otec byl původem z Alsaska a marně jí bránil,aby se po studiu filosofie stala novinářkou. Když vypukla I.světová válka,Louisa pracovala jako ošetřovatelka ve vojenské nemocnici. Ve svých 22ti letech poznala v Paříži 35ti-letého por.Štefánika. "Neoslnila mne jeho krása,ale jeho inteligence. Byl to génius.Jemu zase imponovalo,že znám historii Čechů a Slováků,že bitva na Bílé hoře a jména Riegra a Palackého nejsou pro mne španělskou vesnicí. Tvrdil, že toho vím víc,než sám generál Foch",vzpomíná Louisa ve své trilogii "Paměti jedné Evropanky". Jejich přátelství se vyvinulo v činnou spolupráci v letech 1915-19. Štefánik se stal generálem francouzské armády a Louisa se stala jeho nejbližší spolupracovnicí a přítelkyní. Ztotožnila se zcela s jeho cílem:samostatnost pro utiskované národy. V té době založila a redigovala týdeník "Nová Evropa".

Tragická Štefánikova smrt v květnu 1919 /ten se mezitím stal prvním ministrem války nově založeného Československého státu/ Louisou hluboce otřásla. Ve jménu Štefanikovy památky odjela téhož roku do Prahy,kde působila efektivně jako zahraniční dopisovatelka. Stala se z ní známá novinářka a spisovatelka. Během 2.světové války byla činná v podzemním hnutí a zachránila tisíce lidských životů. Po válce pokračovala v úsilí o rovnoprávnost a hlasovací právo žen. Francouzské ženy dosáhly obou cílů, také díky Louise Weissové. V r.1979 měla úvodní řeč při otevření prvního Evropského Parlamentu. Zemřela v Paříži v r.1983 a je po ní pojmenována jedna z ulic francouzského hlavního města.

Tuto skupinu pracantů vede Mgr.Ivan Hudeček.Mají"na svědomí"elegantní magazín "RE" a čtrnáctideník pro oblast Choceň,Vysokého Mýta a Litomyšle: "TRS". Adresa:Tisová 20,565 52 p.Č.Heřmanice.

SEN

JAROSLAV SEIFERT

- tuto báseň napsal básník zhruba čtyři měsíce před svou smrtí)

Jako dítě i jako kluk
míval jsem divný sen.
Mívám ho dosud,
tíživě úzkostný
a zároveň vzrušující nadějí:
Hledám svazek klíčů,
klíčů otevírajících všecky zámky,
dveře k blahobytu
i brány ráje.
Ale přitom to nejsou paklíče,
ani se paklíčům nepodobají.
Neskřípou v zámcích,
nejsou ze železa,
nejsou z tvrdé oceli,
nejsou z kovu.
V tom je jejich tajemství.
Po procitnutí
jsem se sám sobě smával.
Kdepak něco takového!
Ale teď vím, že jsou!
A jsou tři:
Jeden je pokoj mezi národy,
jeden je nenásilná vláda,
jeden je mír v duši.
Kéž by se našly!

Otevřeno denně od 11ti hod.dop.

Staré dobré časy

Sametová revoluce sice přinesla relativní svobodu, ale nějak nám vzala humor. Zavrhovaná totalita, ať byla jakákoliv, byla přece jen úrodnou půdou pro tisíce vtipů na všechny, popeláří počínaje a Husákem konče. A náhle přišel utrum. Jako by nebylo co pranýřovat. Švejkovina vzala za své snad právě proto, že se mohlo vše a říci u piva nebo psaní mezi řádky najednou ztratily smysl. Lidé hovořili napjatě o problémech tak vážně, že Hašek by zaplakal.

Všeho do času. Staré dobré časy jsou díky Bohu a ješitnosti politických špiček zase tady. Stačil jediný podpis a opět bude vše při starém. Bude třeba držet jazyk za zuby a v souvislosti s tím věřím, že se zase naplní studnice lidového humoru. Snad se budeme dovídat, kdo s kým, o čem a za kolik. A bude to určitě zajímavější, než když si to přečteme v novinách nebo poslechneme v rozhlase či v televizi.

„To víte, jak se Havel setkal s Klausem na Vlkárce u piva a hostinský jim povídá...", dál už je to tabu. Jen Bůh a soudce totiž vědí, co je urážkou majestátu.

Nezapomeňte na předplatné na rok 1994!

Z BABIČČINY KRABIČKY — Znamení, kouzla, pověry

Zpíváš-li před snídaní, budeš plakat před večeří.

Zabodne-li se do podlahy nůž nebo vidlička, přijdou hosté.

Praská-li oheň, čekej hosty.

Přebytečná lžíce na stole, přijde cápendík; přebytečný nůž, hostem bude muž; přebytečná vidlička — hostem bude žena.

Spadne-li lžíce, dopis je na cestě. Převrhnout sklenici a polít stůl znamená křivdy.

Prostírá-li stůl pro víc osob než je třeba, znamená nečekanou návštěvu.

Třináct lidí u stolu znamená smrt do roka jednoho z nich.

Nůž vždy vlídně, podávám-li sůl, jinak se znepřátelíš s dotyčnou osobou.

Rozsypeš-li sůl, zahoď špetku přes levé rameno, abys nemněl mrzutost.

Jestliže člověk šikýtá ráno, vzpomínají na anděly; šikýtá-li v poledne vzpomínají na přátele; večer smrt.

Kdo má řídké zuby, rád lže.

Chceš-li mít hezké oči, jezte ředkvičky.

Dívky a ženy říkají o onom znamení, které se opakuje každý měsíc: přijde-li v pondělí, značí štěstí. V úterý vyznání lásky, ve středu překvapení, ve čtvrtek peníz, v pátek neštěstí a starost, v sobotu nemocí, v neděli radost.

Dítě narozené v dubnu je prý lhář, šibal a zloděj. V květnu je veselý zpěvák, lechtivý člověk.

Dítě narozené v neděli bude šťastné

Cokoli začneme v sobotu, to těžko dokončíme.

Provaz, na němž se někdo oběsil, přináší štěstí.

Potkáme-li ráno dítě, celý den budeme mít ve všem úspěch. Potkáme-li starou bábu, budeme mít celý den smůlu.

Uvidět zrána kominíka znamená dobrou náladu.

Škrábat se znamená, že nás někdo pomlouvá.

Bílé skvrny na nehtu (kvete-li nehet): u palce přítel. Na ukazováčku nepřítel. Na prostředníčku dar. Na prsteníku šviháky. Na malíčku cesta.

Kýchnutí v pondělí ráno znamená dar nebo hosti do domu. V úterý znamená mrzutost. Ve středu nemoc. Ve čtvrtek co se začne, vše se podaří. V pátek najít krásného milence. V sobotu kdo miluje, ten je nevěrný. V neděli čest.

Když někdo něco povídá a druhý kýchne, je to pravda.

Kýchneš-li jednou, tvé přání se splní. Kýchneš-li dvakrát, dostaneš polibek. Třikrát, dostaneš něco lepšího.

Svědí-li tě pravé oko, uvidíš brzo svého miláčka. Když levé, dlouho ho neuvidíš. Pamatuj si: levé zrána, něco ráda. Pravé zvečera, dej pozor, abys nebrečela. Svědí-li tě nos, potkáš se s cizincem nebo potlučeš blázna. Svědí-li rty: pravá — uvidíš něco ráda, levá — nezáda. Pravé ucho — dobré zprávy, levé — klepy. Rty — nepříjemná kritika. Krk — vážný úraz. Pravé rameno — dar. Levé rameno — hříšná. Pravý loket — příjemné zprávy, levý loket — zklamání. Svrbí-li levá dlaň — penize, pravá — ztráta (levá bere, pravá dává). Břicho — zpráva o narození nebo svatbě. Palec u nohy — změna. Pravé koleno — změna k dobrému, levé — špatné práce. Svědí-li pravé chodidlo — dobrá cesta. Levé — špatné.

Milenec, kterému vrzou boty, se brzo ožení.

Nové šaty, ještě nenošené, se nemají půjčovat na postel.

Přeběhne-li ti zajíc přes cestu, čeká tě neštěstí.

Mladík, který při jídle zpívá nebo bručí, dostane hrubšího ženu.

Na koho se nejdřív pouští kočka, která se myje, ten bude bít.

Vyjí pes oznamuje smrt v rodině nebo někde nablízku.

Houkání sovy oznamuje smrt.

Vlaštovčí hnízdo pod střechou přináší štěstí. Vystěhují-li se vlaštovky, přijde smrt.

Rozkouše-li ti šaty myš, čeká tě neštěstí.

Přeletuje-li pokojem bzučící včela, čekej hosty.

Havran oblétající někoho, zvěstuje nebezpečí.

Pták, který vletí do pokoje, přináší mrzutost, někde i smrt.

Svobodná osoba zůstane tak dlouho svobodná, kolikrát kukačka zakuká.

Přijde-li cizí člověk do stájí, má říci: „Požehnej pánbůh!" a třikrát přitáhnout před sebe, aby dobytek neuhranul.

Uvidíš-li pavouka zrána, čekej starosti a bolest. Zvečera štěstí, peníze nebo hosta.

Hortenzie v domě pěstované přináší dcerám domu neštěstí.

Ve kterém domě pěstují myrtu, tam se dcera nevdá.

Nahody nás nemine, kapnema-li do jídla, na nějž nikdo nesedí.

Svazky StB budou snad zpřístupněny

PRAHA - Ministr vnitra Jan Ruml dal pokyn svému náměstkovi Martinu Fendrychovi a řediteli archivní služby Ministerstva vnitra Janu Frolíkovi, aby mu do 28. února předložili zásady zákona o zpřístupnění svazků bývalé Státní bezpečnosti občanům.

Jan Ruml o tom informoval na včerejší tiskové konferenci. Zákon by podle jeho odhadu mohl v případě schválení nabýt účinnosti od 1. ledna příštího roku. S jeho platností by tak již Ministerstvo vnitra počítalo ve svém rozpočtu na rok 1995. Základním principem připravovaného zákona je podle Rumla právo občana dozvědět se, zda StB k jeho osobě v minulosti založila nějaký svazek a povinnost Ministerstva vnitra na tento dotaz podle možnosti odpovědět, řekl Ruml. Akce podle ministra Rumla předpokládá přepsat údaje všech evidenčních pomůcek (jde asi o čtyři miliony řádků), souběžným krokem pak je soustředění všech svazků StB na jedno místo. Je rovněž nutné vyřešit otázku anonymizace třetích osob, tzv. začerňování jmen osob, jež nemají se svazkem nic společného. Předpokládané náklady pro začátek těchto prací činí 140 až 150 miliónů korun.

V poslední době nám několik čtenářů položilo otázku "kde je Mel Hába"? Našli jsme ho. Má adresu:Apt.503, 150 Longboat Ave.,Toronto, Ont.M4A 4G4. Tel.861-1833. Je to známý kameraman,ale málokdo ví, že byl před 2.válkou mistrem ČSR ve welteru. Byl přítelem Vildy Jakše. Neuvěřitelné:15.10. t.r. oslaví"80".Narodil se ve Vršovicích.

Kdo byl dr. Josef Korbel

JOSEF TOMEŠ

Ještě před oficiální návštěvou prezidenta Clintona v Praze přijela v neděli do české metropole paní Madeleine Albrightová, velvyslankyně USA při OSN a členka americké vlády.

Paní Albrightová je dcerou čs. diplomata dr. Josefa Korbela. Jeho jméno dnešní české veřejnosti již mnoho neřekne. J. Korbel však má své místo v našich novodobých dějinách a zmínku o něm právem najdeme i v nedávno vydaném čs. biografickém slovníku.

Josef Korbel se narodil 20. 9. 1909 v Kišperku ve východních Čechách, vystudoval právnickou fakultu Karlovy univerzity a od roku 1933 pracoval v tiskovém odboru ministerstva zahraničí. V letech 1936-39 zastával funkci tiskového atašé v Bělehradě; za druhé světové války působil v čs. exilovém ministerstvu zahraničí v Londýně a řídil čs. vysílání britského rozhlasu. V letech 1945-48 byl velvyslancem v Jugoslávii, v letech 1947-48 současně i v Albánii. Na začátku roku 1948 dlel v Indii jako člen delegace OSN prostředkující v indicko-pákistánském sporu o Kašmír. Zde ho zastihly zprávy o únorovém převratu ve vlasti, na který reagoval - podobně jako řada dalších čs. diplomatů - odchodem do exilu.

Usadil se v USA, kde se stal profesorem politických věd na univerzitě v Denveru. Přednášel zde pětadvacet let a při univerzitě vybudoval ústav pro studium mezinárodní politiky a zřídil nadaci pro studium sociálních věd. Napsal též několik knih, z nichž připomeňme alespoň „Détente in Europe" z roku 1973, analyzující politiku uvolňování mezi Východem a Západem. Univerzita mu posléze udělila čestný doktorát a založila studijní fond nesoucí jeho jméno.

Doktor Josef Korbel zemřel v Denveru 18. července 1977.

"Lid.Noviny",11.1.94.

SunLife of Canada

Pojištění je věc důvěry

38 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 626-3004

21 Four Seasons Pl., Suite 330, ETOBICOKE, Ont. M9B 6J8

Východně od 427

O LETCÍCH

Paní Ludmila Hýblerová, vdova po Josefovi, nám poslala krásnou fotografii z chrámu sv.Víta, když tam dne 7.5.1993 byla slavnostně odhalena Pamětní Kniha Padlých Čs.Letců 1939-1945. Stalo se tak za přítomnosti prezidenta Havla a dalších vzácných hostí, včetně ministra obrany Baudyše a angl.attaché W/C Foster-a. Foto přineseme.--J.Jaroš-"Suchar" z Veselí u Žel.Brodu se konečně dočkal: po 40ti letech čekání dostal dopis od svého přítele Víta Angettera, který žije v Prescott, Arizona.--V Brně zemřel inž.Tomáš Kruml, 83, rodák z Holásek. Měl kremaci 8. února. Bojoval jako letec ve Francii a v Anglii a učil na Vojenské akademii.--Z Anglie se ozval delším dopisem Raimund Půda; vzpomínal mj.na Taudyho a Nováka.--Sloužil za války v Anglii u letců major Odehnal? Za války přišel o nohu. Po únoru 48 se do zahraničí nedostal.Kdo o něm cokoliv ví?--"MSD" přinesl 31.ledna foto gen.K.Janouška a napsal, že je to gen.Ambruš. Článek se jmenoval "Nedožité jubileum vlastence", což se asi vztahuje k faktu, že by se 19.5.letošního roku dožil svých 95.narozenin.--Vít Formánek v L.Bohdanči sestavil a vydal knížku "Kůže žhavá jako slunce", 58 stran. Pojednává o našich a spojeneckých letcích, kteří byli během bojů s nepřítelem popáleni. Z našich to byli např.J.Čapka, Fr.Truhlář a J.Koukal.--Ve škole ve Stražku má být odhalena deska plk.Stehlíkovi. Na obecním úřadě bude výstava o záp.letcích, kde budou i snímky Jindřicha Berana. Celou akci organizuje obětavý radní Kodras.--Eva Kuhnová, Novosady 547, 784 01 Litovel, vdova po Josefu Kuhnovi od 311, by ráda navázala kontakt s jeho býv.přáteli kdekoliv ve světě. V květnu by se dožil 81.narozenin.--Se zpožděním se dovídáme, že v Geraldtonu v záp.Austrálii zemřel dne 9.ledna 1993 mjr.let.Karel Kučera. Zprávu máme od jeho vdovy Eileen.--V předměstí Denveru, AZ zemřel 12.ledna t.r. major let.v.v. Josef J.Chovanec. Přežil zajetí v SSSR, bojoval u Tobruku a v Anglii se přeškolil na radaristu. Do civiny odešel v r.47 a usadil se ve Wisconsinu.--Z Prahy se ozvala vdova po Stan.Rejtharovi /RAF č.82270, 313, nar.28.10.1911, zemřel 20.11.1977 v Praze./ Účastnil SNP a byl svědkem smrti Jana Švermy; vzpomínka se jmenovala "Mrazivé ráno pod Chabencem".--Plk.Joe Beneš z Prostějova znal dobře učitele létání rotmistra Vojtu Svozila. Také zesnulého Jendu Minaříčka. Vzpomněl také, že od smrti velitele LŮ plk.Bedřicha Starého uplyne letos 5.dubna už 22 let. Slíbil nám článek o mjr.let.Josefu Hnátkovi, který byl v 50.letech odsouzen na smrt.--Jinak v Prostějově dosud žijí let.veteráni kpt.Alois Růžička, 92, mjr.Kozel, 84, mjr.F.Kvarda, 84, mjr.A.Laníček, 84 a pplk.L.Kokeš, 84. Všichni působili na LŮ v Prostějově.--M.Malý má adresu: Strádova 26, 370 07 Č.Budějovice.--Starou vlast navštívil býv.šéfmechanik 311.J.Keller.--Milena Jakoubková, roz.Pejřilová hledá záp.letce Mirka Marka od 311.--V.Tíkovský nám poslal článek "Clinton v Praze".--Plk.Jan Irving má stále potíže s bytem v Praze.--Máme to správně? První manželka A.Hessa zůstala doma v r.39. Oženil se po druhé s Germaine Coffey-po rozvodu si vzala Rumuna jménem Sava a žije v Bradentonu na Floridě. Měla se Sášou 3 děti: syna v r.46, syna v r.49 a dceru v r.1950. Šášovou 3.manželkou byla Louise, která zemřela na Floridě, několik málo let po svém manželovi.--Historici Rajlich a Sehnal vyčetli z něm.pramenů, kteří němečtí noční stíhači měli na svědomí čs.posádky od 311.--Nakl."Svět křídel" vydal krásnou knihu velkého formátu "Stíhači". Autory jsou Lad. Sitenský /fotografie/ a Zdeněk Hurt /text/.--Máme znovu potvrzeno, že vojáci a letci 2.války neplatí českým konzulátům žádné poplatky za víza, pasy, rodné listy a pod. Musí ale přiložit kopii dokladu o válečné službě.--M.Martišová z Komjatic, vdova po záp.letci, napsala pro "Bojovník" článek "Hľadeli smrti do očí". Zachycuje zážitky T.Martiše, J.Zvolenského a P.Pukančíka.--Nápad J.Doubka českému ministru průmyslu o značce dobré kvality se konečně doma ujímá, ale na Doubka se zapomnělo.

S Prahou se loučí sympatický a česky mluvící angl.let.attaché Wing Commander R. Foster. Bude v ČR chybět..

Zemřel Ján Ambruš

PRAHA – Ve věku nedožitých 95 let zemřel v Chicagu ve Spojených státech jeden z nejslavnějších československých letců, generálplukovník letectva Ján Ambruš. V třicátých letech se jako vojenský pilot věnoval letecké akrobacii. Se sportovním letounem Tatra T-101 uskutečnil v roce 1937 spolu s mechanikem V. L. Matěnou dálkový přelet z Prahy do Chartúmu v Súdánu.

Po okupaci Československa odešel do Velké Británie, kde se jako stíhač zúčastnil bitvy o Británii. Stal se velitelem 312. čs. stíhací perutě a byl československou exilovou vládou pověřen funkcí vojenského a leteckého atašé v USA a Kanadě. Po válce v roce 1946 ho za zásluhy o československé letectvo povýšil prezident Edward Beneš na generálmajora. Po nástupu komunistického režimu, ho prezident Gottwald degradoval na vojína a hrozilo mu zatčení. V roce 1948 odešel Ján Ambruš znovu do exilu. Až do odchodu do důchodu působil v Kanadě a ve Spojených státech jako odborný poradce u leteckých výrobců a dopravních společností.

KUS LETECKÉ HISTORIE:

Co napsal list "Zálesí" v Humpolci v r.1936:

Boh. Přibyl:

Letecký den v Humpolci.

23. srpen byl pro Humpolec a okolí rušný. Město se tu nedělí probouzelo neobvykle vesele za zvuků různých pochodů. Obyvatelé s rozzářenými obličeji si rádi přivstali a všichni zdvihali hlavy a hledali něco na obloze. Nedočkavost byla zřejma na všech tvářích. K Budíkovu jezdí již dopoledne jedno auto za druhým. Najednou se staví lidé v ulicích. Zdáli je slyšet hukot motorů. Letecký den začíná. Nad městem se zjeví 5 letadel župní pražské letky pod velením nadp. Strejčka. Jedno z nich vleče za sebou také větroň Sokol — Vlk 2, na kterém sedí rekordman Sláva Rodovský a sl. Králová, první žena — plachtářka. Všichni přistávají na letišti v Budíkově na jetelišti p. Wurma.

Zde je plno ruchu. Konají se přípravy, aby odpolední návštěvníci byli spokojeni. O všechno je postaráno. Jsou postaveny stánky s jídlem i pitím, upraveny tribuny a lavice... Místo je ideální. Prostorná rovina s tvrdou půdou se svažuje mírně k západu a skýtá krásný rozhled na Humpolec.

Za letkou nadp. Strejčka přilétá štáb. kap. Fuksa na malém stroji domácí výroby, velké výkonnosti, Praga-Air-Baby, na kterém překvapil svět svými výkony na Olympiadě v Německu.

Šest strojů — jako velcí ptáci různých barev — očekává v řadě ještě 2 stroje, hlášené ze Zlína. Ty přilétají před polednem a umístí se do řady se svými ocelovými druhy. Prvním strojem u tribun je vyhlídkové letadlo většího typu, ve kterém létalo obecenstvo za poplatek 35 Kč. K večeru a ještě druhý den zrána vzlétalo vyhlídkové letadlo s přihlášenými za menší poplatek. Tak bylo umožněno létat mnoha lidem a všichni si pochvalovali. Žádný prý neměl strach! Mládež měla opravdu statečná srdce.

Odpoledne v pravém slova smyslu proudily zástupy na letiště. Autobusy přímo chrlily davy lidí. Doprava byla dobře organisována a nebylo závad. Celý den proběhl bez nehody. Na stanovišti aut stály desítky vozů a čísla ukazovala, že značné procento je z okresů cizích

Ve 2 hodiny byla slavnostně vztyčena vlajka. Potom měl výstižný proslov okresní hejtman. rada J. Němeček. Při tomto pietním aktu se vznášelo ve výši letadlo, které pustilo na zem věnec. Za chvíli se vznesla druhé, třetí.

Ale to hlavní má přijíti ve 3 hodiny. Program byl přesně vyplněn. Když nad letištěm prováděla sl. Králová krásné přemety na svém větroni, blížil se od Humpolce rychlý letoun a všem se zatajil dech. — Náhle se řítí k zemi! Ale najednou elegantním obloukem se vrací od země přímo vzhůru, obrací se hlavou dolů, zase se stáčí na křídlo, na jednu stranu, na druhou, dělá smrtonosné přemety — diváci žasnou. Tak hlásí přílet nejlepší letec naší armády, major Ambruž, vítěz na olympijských hrách v Německu. A za chvíli přistává a s úsměvem vyskakuje z letadla. Vítá ho předseda MLL, okr. hejtman Němeček, s nímž obchází tribuny i sedadla a všude je srdečně pozdravován.

Pilot Altman z Prahy ukazuje normální postup výcviku a pevnou rukou ovládá svůj stroj, který poslouchá jako živý.

Zatím major Ambruž prohlíží svůj stroj, zkouší jeho chod a připravuje se ke startu. Za chvíli nasedá a stroj se vznáší nad letištěm. Vzdušná akrobacie začíná. Ustává ruch mezi tolika tisíci lidmi a všichni napjatě pozorují nepopsatelné výkony leteckého umění. To je přímo hra o život. Kdo pozoroval elegantní let racka a smělý majestátní let orla a podivoval se oběma, má teprve jasnou představu o umění majora Ambruže. Pro něho je vzduch tak bezpečným prostředím, jako pro nás suchá země. Řídí svůj stroj s takovou jistotou, jako řídí někdo auto, ale s daleko větší bravurou a elegancí. Nikdy člověk nemůže zapomenout na takovou podívanou! Nyní jsme teprve pochopili, proč ho v Berlíně tak ocenili odborníci celého světa. Jsme na to hrdi!

Major Ambruž přistává za nadšeného potlesku, jako by se nic nedělo. Muž železných nervů, dokonalý voják. Potom startuje Sláva Rodovský na svém větroni Sokolu. Letadlo ho vynese do ohromné výše, kde se větroň od aera odpoutává a potom létá a koná akrobacii s jistotou stroje hnaného motorem. Je to jistě veliké umění, zvládat tak mrtvý stroj bez hnací síly, jenom manévrováním se vzdušnými proudy. Větroň téměř neslyšně přistává.

Tím je ukončen program, který posvětil na konec vydatný dešť.

Aula a autobusy jen řinčí a odvážejí tisíce diváků z letiště. Dešť po chvilce ustává a milí hosté, major Ambruž a štábní kapitán Fuksa, startují k domovu. Za chvíli mizejí v dálce jako báječní ptáci.

Na letišti zůstávají vytrvalci a dopravní letadlo A — 38 koná vyhlídkové lety dále.

Blíží se večer. Tichým krajem zní hukot motorů do dáli. Letecký den v Humpolci se zdařil nad očekávání. MLL je spokojena a vykonala dobrou službu pro brannost národa.

Mistr ČSR v boxu Vilda Jakš sloužil v RAF jako Vilém Jakš pod č. 787152. Narodil se 25.dubna 1910 v Bratčicích na Moravě a padl nad Biskají jako palubní střelec Liberátora 311.čs.perutě 21.srpna 1943. Spolu s ním zahynuli: pilot J.Breicetl, DFC, J.Felkl, F.Fencl, J.Halada, E.Mrázek, E.Pavelka a M. Pizur. Jakš je vzpomenut na panelu 134 RAF památníku v Runnymede a ve svém rodišti Bratčicích má pamětní desku.

O VOJÁCÍCH

Máme tato data o bratřích Řezáčových:Zdeněk padl a Míla sloužil u tankistů,válku přežil,odešel v r.1977 ve věku pouhých 57 let.--V příloze "MFD" byl 20.1.94 článek "Třicet let v tajných službách". Hrdinou článku je dnešní gen. major Jaroslav Kašpar-Pátý.--Dr.Zdeněk Jelínek nám z Kutné Hory sdělil,že na sklonku min.roku zemřel v Praze prof.Ladislav Vaněk,údajný vůdce sokolského podzemí za války v Praze. Koncem ledna t.r.zemřel další svědek plk.Václav Krupka z Pardubic, u kterého se skrýval velitel výsadku "SILVER A",npor.Alfréd Bartoš. Dr.Jelínek dokončuje Krupkovy vzpomínky na válečné události. Vyjednává také s Melantrichem,aby vydal vzpomínky Boba Moravce z Kanady.--Z Francie se ozval B.E.Vazač.--V Hr. Králové zemřel gen.dělostřelců Július Kostovič,82,Podkarpatský Rusín. Vězeň sibiřských a jáchymovských lágrů. P.Raichl byl pozván k 50.výročí Bitvy o Kijev,ale nevyšlo mu to.--Plk.Jan Fajkus sloužil u pozemního vojska jako technik. Prodělával paravýcvik a utrpěl těžké zranění. Pak sloužil u Angličanů jako kontrolor při výrobě protiletadlového střeliva.--J.Krumpholz shromáždil dostupný materiál o dr.Maláčovi z V.Karlovic a uspořádá výstavku na jeho počest ve Val.Meziříčí.--V Anglii zemřel pplk.Jindřich Poštolka.--7.2.tomu bylo 15 let, co v Anglii zemřel gen.Alois Liška. Zajímavé,že o něm a o J.Jostenovi se při povyšování nemluvilo.--Víte že, hrdina Haškovy knihy "Dobrý voják Švejk", Josef Švejk, skutečně existoval? Když padl do ruského zajetí, pozměnil názory a připojil se k čs.dobrovolníkům,bojoval u Zborova a za prokázané hrdinství tam, byl v r.1924 vyznamenán T.G.Masarykem a o 30.výročí téže bitvy po druhé gen. Svobodou v r. 1947.--Kdo ví něco o mjr.Šimonovi,který sloužil za války na Středním východě? Tiskovým attaché čs.konsulátu v Jeruzalémě byl tehdy red.Wičaz, který byl lužicko-srbského původu.--Plk.Vlčko nám dal k dispozici "Spomienky na moju účast v SNP roku 1944".--Favorit Rokycany dostal objednávku ze Slovenska: bude vyrábět spec.zbraně pro nově budovanou Slovenskou Horskou Armádu.--Ve vlasti zemřel gen.O.Procházka, tankista. Bylo mu 82 let. --J.Malášek vzpomíná na riskantní cestu lodí do Murmanska za války,s Vohryzkem. Hledá Toníka Štěrbu od 2.praporu z Walton Hall.--Podle J. Goliánové,žádal její manžel během SNP Sověty,aby dovolili anglo-am.výsadek 10.000 mužů na pomoc SNP. Sověti odmítli. Zprávy ze sov.pramenů naznačují že gen.Golián byl s gen. Vistem zajat Sověty a zemřel na Urálu. Paní Jarmila byla 22.1.51 zatčena a vězněna komunisty 4 roky. I dnes prohlašuje,že po okolnostech smrti svého muže nepřestane pátrat.--Životní data por.Josefa Knolla: nar.12.8.1912,zemřel 2. 2.1984.--Uherek znal V. Šajnera a letce Božu Dubového.--Gen.mjr.Petrák se v Anglii po letech sešel se svým vál.instruktorem D.Nicholsonem. Oba trénovali čs.parašutisty. --Gen.mj.Robert Pavlík žije v Krhové u Val.Meziříčí.--Kupu zajímavých válečných fotek nám půjčil plk.Josef Souček z Brazilie.--České jednotky se budou cvičit v Holandsku a ve Francii;je to příprava pro vstup do NATO.--V N.Jičíně dokončili opravy houfnice,na které se vezl TGM při pohřbu. Houfnice vzor 14/19 bude umístěna ve voj.muzeu v Brně.

V útulné garsonce paní Květy Johanidesové ve Žďáru n.S./její manžel zahynul v dole/ se nedávno sešli po mnoha letech tito kamarádi, vojáci z Anglie: zleva- Julius Výmola z Val.Meziříčí, Jiří Krejčí z Frýdku-Místku, Gustav Karpinský z Růžanova a Josef Svatoň z Grand Valley,Ont.,Kanada. Datum:červen 1993.

Stojí příslušník na chodníku, točí si pendrekem a nemá co dělat. Jak se tak rozhlíží, spatří na zemi prsten. Co kdyby byl kouzelný! Navlékne si ho na prst, pomyslí na to, že by chtěl být u moře, a otočí jím. Co chtěl, stalo se... Po- myslí na krásnou společnici a otočí podruhé. Stalo se... Než otočí potřetí, říká si: Abych tak měl hodně peněz a nemusel nic dělat. Hop! — a stojí zase na chodníku a točí pendrekem...

PRVNÍ BYLI NA ŘADĚ DŮSTOJNÍCI

Na konci dubna 1948 byli v pověstném „domečku" na Hradčanech věznění první generálové (J. Bartík, O. Hrabovský, K. Janoušek, H. Píka, J. Pelich a V. Žák) a plukovníci ing. Karel Mrázek D.S.O. (Řád za vynikající služby) D.F.C. (Záslužný letecký kříž) a ing. Vlastimil Chlad. Mnozí z nich podstoupili nelidské a kruté výslechy přímo na 5. oddělení.

V utajovaném vězení přímo v budově hlavního štábu na náměstí dr Edvarda Beneše museli vězni v maličkých celách chodit celé hodiny. Jedinou výhodou proti obdobným „převýchovným" metodám, tak známým ze všech československých věznic, bylo to, že zde museli vězněni důstojníci a generálové nosit bačkory. Důvod byl prostý: náčelník 5.oddělení generálního štábu MNO plk. Bedřich Reicin vyžadoval ticho a klid. Neměl zájem, aby i ostatní důstojníci a civilní zaměstnanci zneklidněli, než i oni budou podle předem důkladně připravených seznamů zajištěni. (Seznamy nepřátel tzv. lidově demokratického zřízení vypracovali pro sovětské poradce Tichonova a Chazajeva právě Reicin, Pich-Tůma a Schramm.)

Mezi prvními muži, kteří se ocitli v tomto tajemném vězení, byl hrdina prvního, druhého a dnes již i třetího odboje, brigádní generál Josef Bartík. Bylo by zbytečné se rozepisovat o životních osudech bývalého italského legionáře, těžce raněného do nohy na Piavě, bývalého náčelníka defenzivního oddělení 2. odboru hlavního štábu (kontrarozvědky), který, podle autorů literatury faktu, byl samotným admirálem Canarisem nazýván „kulhavým ďáblem", což však asi patří do kategorie autorské „licence". Generál Bartík jako člen tzv. Moravcovy jedenáctky odletěl v předvečer 14. března 1939 okupace zbytku Česko-Slovenska do Londýna, kde patřil k předním mužům zahraničního odboje. Není jisté nezajímavé, proč se stal zrovna on pro komunisty jedním z nejnebezpečnějších mužů. Přestože byl od roku 1919 členem sociální demokracie, čímž tvořil ojedinělou výjimku mezi důstojníky generálního štábu, v jeho evidenci, jako šéfa kontrarozvědky, byli všichni agenti cizích mocností, o kterých se vědělo.

Bartík měl ve své evidenci agentů NKVD např. Zdeňka Fierlingera - už od roku 1934. O Bedřichu Reicinovi věděl, že odešel ve službách gestapa do SSSR a tam přeběhl na stranu NKVD. Stejně tak dobře věděl, kdo absolvoval tzv. leninskou školu v Kušnarenkové u Ufy: např. Marie Švabová-Švermová, Bruno Köhler, Karel Švab, Miroslav Pich-Tůma, Augustin Schramm či budoucí vyšetřovatelé StB R. Veliška, R. Peschl a R. Procházka. Stejně tak dobře generál Bartík věděl, že tzv. leninské školy jsou teroristickými kurzy NKVD, kterými prošlo už před válkou na tři sta čtyřicet čs. komunistů. Mezi největšími „rybami", které v Bartíkově evidenci uvízly, byl gen. Ludvík Svoboda, který podle generálových informací, podle první verze, údajně podepsal spolupráci s NKVD již v květnu 1939, podle druhé teprve v roce 1941. Proto je pochopitelné, že Bartík, stejně jako např. tajný ministerský rada dr. Zdeněk Marijanko, musel být umlčen nejdříve.

V prvních březnových dnech začali nejzkušenější vyšetřovatelé 5.oddělení třiapadesátiletého generála vyšetřovat.

I přes kruté zacházení, zejména s jeho zraněnou pravou nohou z dob první světové války, nevynutili Bohata, Musil, Mysík, Souček a Vaš z generála jakékoli přiznání. Bartík byl příliš zkušený zpravodajec a dokázal komunistické vyšetřovatele školené v Sovětském svazu natolik zmást a znemožnit, že Vyššímu vojenskému soudu v Praze nezbylo než ho odsoudit (v září 1948, jen pět dní po skonu prezidenta Beneše) „pouze" k pěti letům těžkého žaláře. Bartík byl totiž nařčen ze spolupráce s cizími mocnostmi, jmenovitě s britskou Intelligence Service; při výsleších tedy jako své informátory a spolupracovníky jmenoval většinou vysoké komunistické funkcionáře, zejména Gottwaldova zetě Alexeje Čepičku, svého věznitele plk. B. Reicina a šedou eminenci ÚV KSČ Bedřicha Gemindera, ale především ministra vnitra Václava Noska, kterého znal ještě z Velké Británie. Strach vyšetřovatelů prokuratury, ale hlavně vysokých komunistických funkcionářů, že by generál mohl mít pravdu, způsobil, že nakonec i po vypršení pětiletého trestu odnětí svobody, kdy střídal věznice jednu za druhou, byl na přímý příkaz náměstka ministra státní bezpečnosti plk. Antonína Prchala převezen do pověstného Leopoldova, kde strávil ještě téměř celý rok, než se rodině podařilo vymoci jeho propuštění.

Jediným „úspěchem" Reicinova mordkomanda byl výsledek prohlídky generálovy vily v Praze na Hřebenkách. Podplukovník Nýč, který generála zatýkal a prováděl prohlídku, našel rukopis knihy „Politické zpravodajství a korupce", což byla de facto obžaloba nehorázného obohacování komunistických funkcionářů majetkem odsunutých Němců a našich protiprávně vyhnaných spoluobčanů židovského vyznání.

Pro Reicina a Karla Šváb nebyla určitě nezajímavá sedmdesátistránková studie o domácím odboji v letech 1939 až 1942, kdy Bartík patřil mezi nejbližší spolupracovníky gen. F. Moravce, zejména soupis zrádců a kolaborantů, mezi nimiž bylo mnoho budoucích komunistických funkcionářů. Ona studie by nebyla nezajímavá ani dnes. Největším úlovkem podplukovníka Nýče byla studie o politickém zpravodajství, jehož byl Bartík šéfem v ministerstvu vnitra až do ledna 1946. Jednalo se o skvělý elaborát, který později posloužil komunistům k reorganizaci jejich StB. Bohužel...

Druhým generálem, který se seznámil s pověstným hradčanským „domečkem", byl divizní generál RNDr. Karel Janoušek K.C.B. (Komander lázeňského řádu), kterého zadrželi spolu s plk. ing. V. Chrástem v Přešticích při útěku z republiky. Generál Janoušek měl bohužel od samého počátku smůlu. Několikrát se snažil najít zaměstnání - po svém propuštění z armády 5. března 1948, kdy mu gen. B. Boček (zemřel ve valdické vězeňské nemocnici 24.10. 1952) v zastoupení ministra obrany sdělil, že v lidově-demokratické armádě už pro něho není místo. Prý mu Svoboda vzkazuje, že z vyšších státních zájmů...

Generál Janoušek skutečně hledal cestu za hranice, když si vzpomněl na průtahy, které činily sovětské vojenské orgány při návratu našich letců z Velké Británie. Bylo mu zcela jasné, jakou cestou se Československo po únorovém puči vydalo.

Náčelník 5. oddělení generálního štábu MNO plk. B. Reicin věděl, že generál, který už bojoval proti bolševikům v legiích, bude hledat cestu do zahraničí za každou cenu. Generálova přítele a druha z Velké Británie plk. Chlada navštívil proto student Hrubý, jenž se vydával za člena podzemní organizace, která umožňuje významným osobnostem odejít do exilu. Janoušek byl v kontaktu s Jaromírem Horákem, který společně s Američany řídil odchody do zahraničí až do svého útěku v srpnu 1948. Počátkem dubna se gen. Janoušek sešel s americkým zpravodajským důstojníkem Worhollrem, který měl na starosti odchod za hranice celé řady vysokých důstojníků čs. armády. Na druhé schůzce v Hálkově ulici, v bytě tchyně J. Horáka, generál Janoušek oznámil, že využije cesty, kterou organizují „jeho" letci z Anglie, z nichž většina se už také rozhodla. Víc dodávat nemusel.

Student Hrubý, alias Igor nebo také Dischinger, jinak agent 5. oddělení A-5, se ve skutečnosti jmenoval Jaroslav Doubravský. Plukovník Chlad i generál k jeho plánu pojali důvěru, a když se k zamýšlené akci připojil kpt. Josef Čapka a mjr. Josef Bryks, známý odborník na útěky z německých zajateckých táborů, bylo rozhodnuto. Student Hrubý obstaral auto, šedého minora, a generál v doprovodu plk. Chlada vyjel do Klatov. V Přešticích byli zajištěni a hned 1. května 1948 si pro ně přijeli osobně plk. Musil s pplk. Nyčem.

Britský letecký maršál a čs. divizní generál byl v hradčanském „domečku" držen se železnou koulí na noze, snad aby „neuletěl". Během dvouměsíčního vyšetřování byl obviněn ze zběhnutí z čs. armády, z organizování odchodu čs. důstojníků do zahraničí, z příprav úkladů proti republice, z nedovoleného spolčování s protistátními živly za hranicemi ČSR a zločinu vojenské zrady.

Rozsudkem tehdejšího Vrchního vojenského soudu v Praze byl už „bývalý" divizní generál RNDr. Karel Janoušek 18. června 1948 odsouzen k devatenácti letům odnětí svobody (nejvyšší trest, který nová „lidově-demokratická" justice zatím po únorovém puči vynesla). Na lavici obžalovaných se generál ocitl za necelé dva roky znovu. *Petr RADOSTA*

O PARAŠUTISTECH

Dostali jsme nebývalý počet dopisů /16/ reagujících na článek prof.Moravce v leđn.čísle "KL" Polovina z nich formulovala názor, který nejvhodněji vyjádřil náš dopisovatel Joe Buršík z Austrálie. Napsal mj."Moravec v principu vyjadřuje všeobecné mínění čs.veřejnosti a všech, kteří trpěli následky tohoto atentátu. Mimo brutálního zničení Lidic a Ležáků, přišlo o život tisíce zúčastněných i nevinných obětí. Kardinální otázka,co bylo očekáváno a čeho bylo dosaženo, zůstává nezodpovězená. Před těmi, kdo o atentátu rozhodovali,bylo mnoho neznámých;údajně vedení domácího odboje považovalo atentát za nežádoucí; byly pochyby o efektu a nikdo nemohl odhadnout reakci Hitlera. Dnes víme,že Stalin měl docela jiné vyšší plány: docela klidně zastavil svou armádu před Varšavou a dovolil Němcům,aby zlikvidovali stísnice Poláků-nekomunistů. Nedovolil Spojencům používat ruská letiště, když se pokusili letadly z Itálie zásobovat varšavské vlastence potravinami a léky. Také stáhnutí Pattonovy armády od Prahy patří do této kategorie." J.Buršíka zajímala zpráva,že spisovatel M.Ivanov připravuje vydání nové knihy o heydrichiádě. Věří,že nedávno odtajněné anglické archivy z té doby vnesou do této záležitosti konečně objasnění, jak to vlastně s plánováním atentátu bylo.--Jiný názor má býv.vojenský parašutista Alois Vyhnák z Willowdale /člen paraskupiny PLATINUM-PEWTER/:"V lednovém vydání t.l. byl v rubrice o parašutistech uveřejněn článek,v němž autor Lubomír Moravec z Chrudimi, kritizuje parašutistické akce,zvláště atentát na Heydricha a ptá se,"kdy už přestaneme označovat za hrdiny ty,kteří jimi nebyli". Původně označil atentát za "akci zvoranou od A až do Z",později ji v článku změnil za akci "nesmyslnou,zbytečnou,hazardní". A zároveň vysvětluje, kdo podle něho je hrdina a kdo není. Hrdina je ten,jehož odvaha a sebeobětování přináší užitek. Nesporný, dlouhodobý užitek. Hrdinství,které nevidí do budoucna a nepředpokládá nové nebezpečí je bezcenné. Ztratí-li národ získanou svobodu za nějaký rok novému podmaniteli /Stalinovi,na kterého heydrichiáda neudělala žádný dojem,říká p.Moravec/,veškeré úsilí a oběti byly nadarmo. Zřejmě, podle p.Moravce, jediným z atributů hrdinství je jasnovidectví. A to parašutistům scházelo. A tak se obětovali,aniž by získali úctu p.Moravce. Jasnovidectví scházelo nejen parašutistům,ale i letcům a vojákům a domácím odbojářům. Stejně,podle tohoto měřítka, nebylo hrdinů ani mezi legionáři za první světové války,protože stát,který vytvořili, trval jen dvacet let. Hlavním viníkem byl ovšem Masaryk,který nepředvídal Hitlera,zrovna jako za druhé války vinu za všechno nese Beneš,který neviděl Stalinovi do karet. Je velká škoda,že p. Moravec blíže neurčil,jak dlouho by následky "užitečné" akce,jako hrdinné, měly trvat. Aspoň tak dlouho,aby on v klidu a spokojenosti mohl prožít svůj život? Bylo by snad možné,za těchto okolností, očekávat nějakou účast se strany p.Moravce? Asi sotva,protože podle jeho logiky teprve na sklonku jeho života by se mohl rozhodnout,jestli by jeho akce byla"užitečná",ale to už by bylo pozdě. Mimo to,jak říká, "tzv.vlast po mně chtěla totiž obvykle něco,co jsem na rozdíl od většiny občanů nemohl akceptovat". "Vlast" prý ho lákala do komunistické strany. Zřejmě p.Moravec by si musel nejdřív ujasnit základní pojmy, hlavně co je vlast."—J.Čvančara, autor knížky "Akce atentát",nám dal k dispozici studii "Konec heydrichiády v Mauthausenu", 11 stran. Je v ném zmínka o sokolském vlastenci Františku Pecháčkovi,který byl dopraven z Terezína do Mauthausenu v lednu 1944 a roztrhán gestapáckými psy. Pražští gestapáci jej identifikovali jako vůdčí osobnost domácího sokolského odboje, který organizoval pomoc parašutistům vyslaným II.odborem MNO v Londýně. Pecháček byl mistrem světa v gymnastice,přeborníkem v boxu, jehož kredem bylo"Zbabělci umírají několikrát,statečni jen jednou". J.Čvančara připomíná,že František Pecháček byl autorem prostých mužů na posledním předválečném Všesokolském sletu; cvičení mělo název "Přísaha Republice".--Brněnský rodák a východní parašutista,Kurt Herman,žije poblíž Melbourne v Austrálii a pracuje pro tamní odbočku ČSOL.--Nová kniha:"Dal signál k atentátu na Heydricha"s podtitulkem"Životní příběh parašutisty Josefa Valčíka",99 stran,z pera P.Kubánka. Autor je profesorem valašskoklobouckého gymnázia. Dokumentoval nacistické represálie proti Valčíkovým příbuzným ve Smolíně. Prvně zachytil důležitou roli kaplana Františka Boráka. Zájemci si mohou knížku objednat za US$5 v hotovosti na adresu:Dr.Petr Kubánek,Komenského 60, 766 01 Valašské Klobouky,Czech Republic.--Ve vývěsní skříni Svazu bojovníků za svobodu v horní části valašskomeziříčského náměstí jsou fotografie a stručné životopisné údaje šesti příslušníků západního zahraničního odboje,kteří pocházejí z VM a okolí; jsou to:parašutista Ivan Kolařík, tankisté Ludvík Pobořil a Jaromír Málek, plk.Jan Fajkus, Robert Pavlík /nedávno povýšený na gen.majora/ a velitel tankové roty /a hatovec/ Július Výmola.--Jiná nová kniha: "A zpívali jsme Tipperary",94 stran,z pera plk.Jiřího Šolce. Líčí podrobně výcvik čs.parašutistů ve Skotsku a jinde,kriticky hodnotí škpt.Jaroslava Šustra, všímá si napjatého poměru mezi ním a kpt.K.Palečkem. Na str.54 je odstavec z Paměti A.Vyhňáka,otištěný bez jeho vědomí a souhlasu. /Se souhlasem A.Vyhňáka otiskneme odstavec v příštím čísle "KL"./--V nakl. MERCUR v Praze vyšla před časem jiná zajímavá knížka z pera plk.Jiřího Šolce "Podpalte Československo!",85 stran. Pojednává o všeobecném povstání českých vlastenců v Protektorátu,ke kterému mělo dojít na pokyn z Londýna v polovině září 1939. Dokumentovaná je významná role legačního rady Vladimíra Vaňka ve Stockholmu. Poslední etapu přepravy pokynů pro povstání obstarávala slečna Alena Herbenová z Prahy XIX, Velvarská 61. Odcestovala do Prahy /přes Trelleborg a Berlín/ 12.září 1939 a předala pokyny Vaňkovu bratru Mojmírovi,který vlastnil obchod v Jindřišské ulici v Praze. Předními členy organizace PERUN byli mj.škpt.A.Longa,škp.č.F.Fárek,JUDr.Luboslav Kukla, Jiří Zeman-"Černý Turek",mjr.gšt.J.Hájíček,plk.gšt.Č.Kudláček. 1 jinak seriosní britský rozhlas hlásil,že 20.září vypuklo v českých zemích a na Slovensku povstání.Nebyla to však pravda. Mnší demonstrace proběhly v Praze 28.října 1939 a vážnější protesty studentů vyvrcholily zásahem Gestapa proti studentům 17.listopadu. Plánovaná radiová výzva pres. Beneše k povstání /na radu Angličanů a pod dojmem rychlého vítězství Němců v Polsku/ vysílána nebyla. Zajímavé bylo,že o celé věci nebyl gen.Ingr ve Francii vůbec informován.—Jaroslav Řoutil, historik z Leštiny, nám poslal článek "Výsadek Janko". Byl vysazen u Šumvaldu 24.dubna 1945 a čítal 5 osob. Vedle sovětské radistky v něm byli 2 Rumuni,jeden Čech /Bohumil Bursa/ a jeden Slovák /Michal Mocný/. Až na Mocného členové desantu válku přežili.--Angl.historik Callum MacDonald po nahlédnutí do nedávno zpřístupněných archivů došel k závěru,že dr.Beneš byl iniciátorem operace proti Heydrichovi /"he sponsored the operation"/.—Nedávno zmizel z Chicaga býv.záp.parašutista Michal Madera/pravým jménem Imro Öresz/. P.Raichl nám sdělil,že si ho děti odvezly domů na Slovensko,se silnou cukrovkou.--Další nová kniha plk.Jiřího Šolce:"Ďáblova past",198 stran. Zachycuje dramatické osudy čs.parašutistů ze západu,kteří padli do rukou Gestapa. Podrobně je popsáno úsilí Němců o radiové protihry za vedení konfidenta Gestapa Jaroslava Nachtmana, který před válkou úspěšně boxoval za B.C.Kladno.--Jaroslav Šperl se za války skrýval u Penků v Hluku u Uh.Hradiště. S obětavou paní Penkovou se sešel v r.1990 v Popovicích,ale statkáře Penka už živého nezastihl. Pokud se týče knihy "Bylo málo mužů",J.Šperl pomohl k jejímu vydání hlavně z toho důvodu,aby ukázal "naší otrávené mládeži,že byly doby, kdy stejně mladí lidé jako oni, byli schopni se nadchnout pro myšlenku a cíl a k jeho dosažení byli ochotni přinášet oběti".--Ze sedmi čs.parašutistů,kteří byli vysazeni 28.12.41,žije již jen Jan Zemek v Brně. Narodil se 3.5.1915 ve Vlčnově.

O skautech

V Havl.Brodě pilně pracují br.Evžen Štáfl-Káj,s manželkou Tiki.--Sev.Čechy ve Svojsíkově oddílu zastupuje Míla Jarošová.--Skauti v Liberci s pomocí Miloše Zapletala věnují pozornost roverům a pořádají pro ně lesní školy.--Dobře navštívená jsou setkání činovníků Junáka na Skurečeně; loni se sešli po třinácté.--Sedmý oddíl v Praze založil A.Cífka/dnes USA/ už 7.března 1931. Dnešním vedoucím je inž.V.Pokorný.--Nejstarší Wabanak /br.Milota Fanderlík z Hradce/ poslal článek o této svérázné skupině starších skautů.--Na dotaz:adresa Dagmar Skálové je:Šalamounova 2035,B2-15, 140 00 Praha 4. Její skautské jméno je Rakša a nar.se 6.11.1912.--Nové klubovny budou otevírat v Tachově a v Rokycanech; na obou místech budou schůzky družiny "Bílého Orla" SO. Hybnou silou je inž.A. Vladyka-Saša z Radnice u Rokycan.--Eva Kupecká,Kvapilova 2509, 390 03 Tábor, hledá partu davčat/kolem 60ti/ k dopisování.--O skautské časopisy z jiných zemí se zajímá O.Dvorský,340 21 Janovice n.Úhlavou č.74,ČR; vede tam aktivní oddíl.--V revue "Kurs 99" /časopis pro podnikatele/ vyšel článek dr.K.Průchy "O skautech a skautingu".--Miloš Miltner,který se honosně nazývá náčelníkem českých a slovenských skautů v zahraničí, vydává občas "Poradní svitek".Žije ve Švýcarsku.--A.Sas z Perth /Austrálie/ působil v karpatoruském skautingu;dnes by se řeklo v "karpatorusínském" --18.1.84 zemřel v Praze MUDr.Josef Charvát /nar.1897/. Vedl skauty po br.Svojsíkovi a před gen.Vlčkem,který se stal velitelem hnutí v r.38.--Od Jany Knotkové z Tachova došel měsíčník střediska Bílá labuť-Bor "Mikan".--V galerii zákl.um.školy v Rožnově p.R. byla výstava "Hledání kruhu-výstava indiánských výrobků kmene Hayčá". Vystoupila hud.skupina "Cante Kabu".--Manželé Kapralovi z Tusconu,AZ, slavnostně předali skautům svůj značný majetek /dům a rozsáhlý pozemek/ "Na Říčkách" u Lišně. Bude tam mezinárodní skautské středisko pod patronací Int.Scout Bureau v Ženevě a skauti z okolí Brna tam budou mít asi tucet vhodných táboříšť. Tento krásný čin má /podle A.Wostré z Austrálie/ dvojí cenu:jednak přímou hodnotou daru a pak že se tím dává krásný příklad jiným lidem. Kniha Zdeny Kaprálové "Zítra bude líp"byla uznána v Praze za jednu z deseti nejúspěšnějších knih roku 92. Plánuje se film,po vzoru "Gone with the Wind".--Obsah střediskového časopisu skautů v Uh.Hradišti "Zkazky kmene řvavých" svědčí o bohaté činnosti. Jedním z nejaktivnějších je Fr.Petlán-Fera. Vyšla knížka "Staré pověsti skautské" z pera Dušana Beneše /syn spisovatele Bedřich Beneše-Buchlovského/. Jinak hodně pomáhá Sváta Tománek z Toronta.--Svaz skautů a skautek v Praze /Senovážné nám.24, 116 47 Praha 1/ vydává měsíčník pro vedoucí:"Skauting" a pro děti:"Magazín Skaut-Junák". Otázkami tisku je pověřen místostarosta dr.Jiří Zajíc. Centrála má jen 8 placených zaměstnanců. V létě r.1993 proběhlo na území ČR 1.800 táborů.Hnutí má dnes na 80.000 členů všech věkových kategorií a snaží se být hnutím mladých lidí.--Nový oddíl byl založen ve Gbelcích u Nových Zámků /Slovensko/.--V Kraslicích žil a skautoval Hugo Haas,příslušník záp.tank.brigády.--Pěkná skautská výtava byla v Luhačovicích,také díky P.Šuranskému z Pozlovic.

U památníku v Ležákách nebude možné podnikat

Chrudim, Ležáky (jop) - „V bezprostřední blízkosti pietního místa v Ležákách se v žádném případě podnikat nebude. Už loni jsme v této záležitosti jednali s Milanem Uhdem. Naší snahou je, aby se osud Ležáků jednou provždy vyřešil. Třeba tím, že stát vykoupí od restituentů zdejší pozemky a převezme nad tímto územím záštitu, podobně jako je tomu v Lidicích," řekl zpravodaji LN přednosta Okresního úřadu v Chrudimi ing. Ondřej Kudrnáč. Reagoval tak na výroky představitelů LSU, kteří obviňují některé regionální orgány státní správy a samospráv, že podporují zneuctění pietního místa.

Poslední příslovečnou kapkou k této kauze se stala žádost Jaroslava Černíka z Pardubic, jenž si jako restituent hodlal v bezprostřední blízkosti pietního místa otevřít kamenolom. Stavební odbor Městského úřadu v Hlinsku však jeho žádosti nevyhověl.

Podle všeho však příslib od státu, že zmíněné pozemky odkoupí, zatím nezazněl. Pokud se tak do budoucna nestane, najde údajně chrudimské okresní shromáždění starostů na odkoupení vlastní zdroje. „Důstojné pokračování a zachování piety budu garantovat. Až se problém s pozemky vyřeší, začneme ve spolupráci s referátem kultury okresního úřadu tvořit nový statut ležáckého Památníku. Obavy veřejnosti z případných dalších podnikatelských aktivit v Ležákách pak budou zcela bezpředmětné," dodal přednosta ing. Kudrnáč.

Pamětní deska Schindlerovi

SVITAVY - Ve Svitavách bude odhalena 9. března pamětní deska tamějšímu rodákovi Oskaru Schindlerovi, který za války zachránil 1100 Židů a o němž americký režisér Steven Spielberg natočil film „Schindlerův seznam" oceněný nedávno třemi Zlatými glóby. Starosta města Svitav Jiří Brýdl včera zdůraznil, že město nechystá postavit Schidlerovi pomník, ale odhalit pamětní desku.

Ta bude umístěna naproti jeho rodnému domku a nápis na ní bude ve dvou jazycích - v češtině a němčině. Oskar Schindler se narodil ve Svitavách v roce 1907.

Skauti v zimě sypají ptáčkům a krmí zvěř..

Z České republiky

"LD" měla dokumentární článek"Madagan není na Západě"z pera M. Borovičky. Pojednává o čs.občanech ruského původu,které NKVD odvlekla na Sibiř v r.45.--Náčelník ČOS přiznal v"MFD",že maskot sletu vyvolal u starých Sokolů zděšení.--Republikán Sládek pozval Žirinovského do Prahy.--Kriminalisty bude řídit hudebník Jan Vaculík. Stal se šéfem Ústředny krim.policie.--ČR a Makedonie navázaly diplomatické styky.--Doma je 75 stran a hnutí,ale jen 15 má zastoupení v parlamentu--Švermův pomník a most v Praze: "MFD"napsala,že občané žádají přejmenování mostu,ale zachování pomníku s nápisem"byl to lump" nebo "položil život za špatnou věc".--V.Havel navrhnul zřízení Úřadu ombudsmana. Než takový návrh parlamentem projde,bude tu funkci dělat Kancelář prezidenta republiky.-- 3.4.jsou ve Valašském Muzeu v přírodě v Rožnově p.R."Velikonoce a vítání jara".--Na kopci Ztracenec v Javornících se 4 roky skrýval F.Dumbaj. Byl v 50.letech 7 let vězněn v Leopoldově.. Byl zadržen ve vesnici Hovězí u Vsetína,když rozbil dveře místní prodejny potravin.--Jiří a Zdena Horákovi se rekreovali v třeboňských lázních. Jiří byl dříve předsedou Čs.soc.demokracie.--V Kroměříži učí na hud.konzervatoři Karel Janeček, vnuk Jawaře inž.Fr.Janečka.--Am.kongres jedná o schválení přesunu radiostanice"Svobodná Evropa" z Mnichova do Prahy.--"MFD" napsala,že hysterie na jihu Slovenska mezi Maďary a Slováky může vyústit v ozbrojený konflikt.--MU v Brně vydává politický měsíčník "Budování státu". Mezi podporovateli jsou např.dr.M.Povolný a dr.V.Chalupa z USA.--Zajímavé Muzeum pohlednic /200.000 kusů!/ je v č.24 Bezručova, 568 02 Svitavy. Šéfuje mu Květa Veselá a manžel jí to trpí.--Ubytování v okolí Zábřeha může krajanům poskytnout V.Pláničková,789 01 Rájec č.34.--Známý bylinář Vlad.Kráčmar má adresu:Mor.Hůzová 98, 783 13 Štěpánov u Olomouce.--Starosta N.Paky Vlad.Kuřík připustil existenci Klubu novopackých bláznů. /Stačí se napít vody z místní kašny./--J.Pek /Pod Homolkou 52, 385 01 Vimperk/ plánuje vydání "Kroniky šumavských hvozdů"/z let 1948-1989/.--Navštivte Březno,archeologický Skanzen u Loun. Informace:Okresní Muzeum,Pivovarská 28, 440 01 Louny.--"Příbramský Periskop" zveřejnil článek "Mistři světa na Bytízu". Pojednává o čs.hokejovém teamu v čele s brankářem B.Modrým,který byl odsouzen v říjnu 1950 za "velezradu" a pokus o státní převrat. Pamatujete jména:Bubník-Konopásek,Kobranov,Jirka,Ujčík atd.? Dolovali uran 5 let a Boža Modrý po propuštění zemřel.--8.5.bude slavná pouť na Svatou Horu v Příbrami. Instalace sochy Panny Marie z exilu bude 7.5. v areálu Strahovské zahrady premonstrátského kláštera.--15.12.byla přátelská beseda v Čs.zahr.ústavu na Malé Straně s gen.vikářem pražské arcidiecéze,Otcem biskupem Jar. Škarvadou.--Jindřich hrabě Kolowrat pronajal nedávno Národnímu divadlu za 1 korunu ročně svůj palác na pražském Ovocném trhu. Byl do února 48 čs.diplomatem v Turecku a pak se s rodinou usadil v USA. --Delegace českých hasičů v čele M.Garncarzem navštívila hroby V.Dyka,malíře Slavíčka a Fr.Kafky.--M.Novotný z Příbyslavy se místo ČR přimlouvá za název Českomoravsko.--Sev. od Hradce se natáčel rakouský velkofilm "Radeckého pochod",komplet s císařem Frant.Josefem I.--Populární je Mez.škola moderního obuvnictví ve Zlíně: má dnes 22 studentů z 12ti zemí světa. Duchovní podporu poskytuje Tomáš Baťa z Kanady.--Firmy Novesta a Svit ve Zlíně dostaly za kvalitní výrobky právo mít značku Czech Made.--Město Brušperk má 725 let. Příslušný pergamen se našel v Zemském archívu v Opavě.--Pivovar BERNARD v Humpolci vlastí 3 partneři:Stanislav Bernard /z Háje ve Slezsku/,Rudolf Šmejkal a Josef Vávra. Stanislav Bernard je předsedou"Českého svazu malých nezávislých pivovarů" a zasazuje se o snížení daní pro malé výrobce.--Pasy se znakem ČSFR nebo ČSSR jsou platné bez označení státním znakem České Republiky jen do 31.12.94. Platnost čs.cestovních pasů vydaných po 30.6.1990 je zkrácena na 4 roky ode dne vydání,příp. prodloužení. /V Kanadě pomůže v těchto věcech český konzulát,adresa je na str.2 dole./--"Kan. kypřidlo půdy" vyrábí firma UNIKOV.maj.P.a M.Psík,Uh.Hradiště-Rybárny. Tel.0632/2808. Vhodné pro malé zahrádkáře.--Státní hřebčín ve Slatiňanech pokračuje v chovu černého lipicána.--Krajané ve světě mohou poslat přebytečné knihy na:L. Schindlerová,knihovnice, 561 56 Horní Čermná,ČR. --Tisk v Zábřehu vzpomenul zásluh vikáře R.Šedého/1873-1970/.Je pochován v Jimramově.--Prez.Havel položil květiny na býv. hrob Jana Palacha v Praze.

Jaké jsou vztahy Čechů a Rusínů?

Intenzivnější zájem o rusínství, především haličské, a o zemi ležící východně od Slovenska, projevuje se v Čechách od poloviny devatenáctého století a nezaniká již. K. H. Borovský pobýval v Haliči, na své cestě do Moskvy se na začátku čtyřicátých let zastavil ve Lvově u českého spisovatele K. V. Zapa a seznámil se tu s Poláky, Ukrajinci a Rusíny - Malorusy.

JAROMÍR BOŘEC

Bystře rozpoznává podstatu sporů i vlastní národnostní problematiku. O Rusínech píše: „To je národ podle chuti, bez šlechty, aristokracie, každý si z nemá zimníku a čepici. Je lži, tvrdili Poláci, že rusínská řeč je pokažená polština." Odsuzuje pokusy o polskou odnárodňovací kampaň v Haliči. „Jedním tahem pera by zahladili národ, který v Evropě 15 milionů a v současnosti Rakousko 3 miliony duší čítá. Co se nepodařilo nejhrubšímu násilí dosavadních potlačovatelů národů tohoto trvalého skoro pět století, to bohdá ani vaše husí brka, byť i co nejostřejí přitiznutá, nedovedou." Havlíček se chtěl učit rusínsky a chystal se svůj někdejší pobyt na Slovensku rozšířit o cestu pod Karpaty.

Český úředník J. V. Jachim ze Lvova píše Zapovi: „Rusíni jsou, jak jsme je právě znali, vždy věrní spojenci naši." V roce 1848 podává svědectví o taktice odnárodňování: „Všeobecný hlas Poláků je, že Rusíni nemají národnosti, pomýšlejí nemají vzdělanosti, rovněž jak Němci od nás, tak i oni od nich žádají, aby uznavše převahu vzdělanosti jejich, národnost svou mimo pustili a k zvětšení říše s nimi se spojili."

O Rusínech jako o svébytném a samostatném národu uvažuje Fr. L. Rieger. Odpovídá 24. ledna 1849 polskému poslanci Ziemakovskému: „Miluji Poláky jako miluji Čechy, neboť jsme bratři, však Rusíny uznáváme za samostatný národ. Známe Halič z vlastního názoru... Jazyk, jímž je charakterizována národnost jedna od druhé, je jiný u Poláků a jiný u Rusínů. Oba jazyky se liší podstatně od sebe. Obě národnosti jsou v základě různé. Takový národ se nedá popřít nebo škrtnout z mapy."

Také tragické události po roce 1848 obrátily zraky české veřejnosti na východ a přímo již na Podkarpatskou Rus. V roce 1849 byl ve Velkém Berezném popraven Čech Martin Šýkora, který na Podkarpatsku pracoval. V hospodě v Užanské Verchovině vybízel, aby se nevěřilo Maďarům a aby - jak to činí Chorvati - Rusíni nevstupovali do armády. Byl udán, zatčen a v Užhorodě ho odsoudili k trestu smrti. 19. července 1850 vojenský soud v Praze vynesl rozsudek trestu smrti, později změněný na doživotní, nad studenty, kteří se zúčastnili revolučních bouří v roce 1848. Byli to Karel Preis-Horatický, V. K. Kleiner, Vincenc Václav Hašťalský (1824-1877) a Zimmer. Eskortovali je do žaláře na hradě v Mukačevě. (Václav tu napsal Besedu a německy Přehled dějin české literatury.) V roce 1854 se dostali do mukačevské pevnosti studenti Novotný, Stejdl, Koutecký, Rieb, Faster a Frič. (V korespondenci Boženy Němcové čteme: „V Munkáči, v komůrce, by dali nejraději místo všem Čechům.")

Albert Pražák v knize Slovenská svojskosť uvádí doklady o spolupráci Slováků a Rusínů, kteří studovali na Slovensku a hlavně na trnavské akademii. Ze slovenské strany se zajímalo o rusínskou poezii a dumky Sama Chalupka, B. Nosák vydal Zpěvy lutranské, kde píše o Rusínech na Podkarpatsku, v roce 1848 J. M. Hurban vyzývá Rusíny k hlubší kulturní vzájemnosti. (J. R. Botcis mu později charakterizuje Rusíny jako „nejsvěžejší slovanský kmen.")

Z připravované knihy Podkarpatská Rus - země neznámá. Vydá nakladatelství H+H v Praze

"MSD". 4. 1. 94.

Pardubice: Pomník zřejmě bude!

V závěru roku 1993 pozvala primátorka města Pardubic ing. Hana Demlová na besedu zástupce okresní organizace ČSBS, Sokola a Klubu přátel Pardubic. Informovali jsme ji o činnosti našeho svazu. Celé jednání bylo zaměřeno k tomu, jak organizačně, finančně i technicky zabezpečit znovupostavení pomníku prvnímu prezidentovi Československé republiky T. G. Masarykovi v Pardubicích.

Garanci za uskutečnění tohoto díla převzal magistrát města; to dává záruku, že se pomník podaří vybudovat. Jako ve většině případů bude problémem, jak získat potřebné finanční prostředky. V tomto ohledu však zástupci OV CSBS nešli na radnici s holýma rukama. Na základě předběžného jednání se základními organizacemi mohli přislíbit pomoc s částkou 10 000 korun. Kromě toho řada členů svazu přislíbila osobní příspěvek, až dojde k realizaci díla.

Členové ČSBS v Pardubicích, kteří s návrhem na postavení pomníku přišli, si tak na sebe berou velkou odpovědnost, neboť všechny dosavadní pokusy o obnovení pomníku ztroskotaly. Pardubičtí odbojáři mají tak vytýčen jeden ze směrů své činnosti pro rok 1994 a jsou odhodláni udělat maximum pro jeho naplnění, jak paní primátorce slíbili.

FRANTIŠEK ŠEJVL

Žirinovskij: Pivo Čechům zhořkne

LUBLAŇ - Česká republika přijde brzy o Moravu ... Vše, co z ní zůstane bude jen Praha a několik pivovarů, ve kterých pivo zhořkne. Předpověděl to před cestou do Bělehradu ruský ultranacionalista Vladimir Žirinovskij v tichém turistickém středisku Bled u rakouských hranic.

Obvinění z ohrožování veřejného pořádku v lázeňském městečku, kvůli němuž ho slovinské úřady vyzvaly k urychlenému opuštění Slovinska, Žirinovskij řekl: „Povídají, že jsem fašista a že jsem rozbíjel sklenice. Všechno jsou to lži. Chtějí ze mne udělat ruského medvěda."

Dr.Alice Masaryková /3.5.1879-29.11.1966/ - na obrázku vpravo - zajížděla začátkem 60.let často do kanadského Masaryktaunu. Povoláním byla středoškolská profesorka a jako dcera TGM byla za I.války rakouskými úřady vězněna. Za 2.války žila v USA a do vlasti se vrátila 14.9. 1945 se svým bratrem Janem Masarykem. Po tragické smrti Jana odešla do exilu v USA. Když v r.1966 v Chicagu zemřela,byla urna s jejím popelem prozatímně umístěna v kolumbáriu Českého národního hřbitova. Po návratu demokracie doma si naše obětavá krajanka v Chicagu,paní Rozina Nehasilová, vzala za úkol -s podporou Čs.národní rady americké- dopravit urnu s popelem dr.Alice do vlasti a na lánský hřbitov. Paní Nehasilová navázala spojení s prezidentem Havlem, s Ivanem Medkem,místopředsedou české vlády ing.Janem Kasalem a jinými přáteli.

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

P.Vojtěch Engelhardt,OSB,má novou adresu:Klášter Břevnov,Markétská 1,169 00 Praha 6. Působil po mnoho let ve Skandinávii.--Exilový novinář Otto Gráf zemřel 15.11.62. Jeho vdova žije v USA.--Sdělení na dotaz:p.děkan Jan Urban zemřel ve Stuttgartu 13.4.90.--Obětavý PhDr.Jaroslav V.Pavlík,odešel z Opavy do Dánska. Kdo má jeho novou adresu?--Historik S.Berton nám sdělil,že 24.ledna t.r.zemřela v Sydney jeho manželka Marie. Posíláme mu naši upřímnou kondolenci.-- Vys.škola veterinární v Brně přiznala titul Doktora veterinární medicíny ing.Jaroslavu Trombíkovi.Farmaří na Novém Zélandě.--Z Austrálie došla zpráva,že v Sydney zemřel známý batovec Karel Vytopil.--Pavel Tigrid se stal českým ministrem kultury. Působil od r.48 v Paříži,kde vydával "Svědectví". --Po listopadu 89 se do Prahy vrátila krajanka Vlasta Čiháková-Noshiro z Japonska. Je nejlepší českou překladatelkou z japonštiny do češtiny a obráceně.--Pilný Fridolín Čtvrtečka sepsal historii T.J.Sokol v Sydney.--Novým českým velvyslancem v Austrálii a na Novém Zélandu se stal RNDr.Jaroslav Suchánek. Styku s krajany napomáhá pravidelný"Czech Newsletter".--Krajan a mukl 50.let, B.Kobližka,zemřel v Hombergu v Německu 19.3.1993.-- Kde je v ČR nejzdravější rekreační pobyt?Jistě v lesích kolem loveckého zámečku Pádolí v Orlických horách. Zájemci pište na:Soňa Klímová,Lesní hospodářství Karla Janečka, 517 01 Kvasiny č.181,Czech Republic. Příležitost k lovu.--Došlo nám lednové číslo "Australských Listů",které rediguje Jana Háberová s red.kruhem.Adresa: 7 Boonah St.,Wentworthville,NSW 2145.--Nedávnými ohni v Austrálii nebyl postižen žádný náš krajan.--V Tel-Avivu koncertoval Pražský Filharmonický Sbor pod taktovkou Pavla Kühna.--Jan Polínek oslavil ve Švýcarsku"72". --Behem ledna t.r. předsedá Radě bezpečnosti SN český diplomat Karel Kovanda.--Spol.JASMÍN, Legerova 9, 120 00 Praha 2, vydala seznam pražských hotelů a ceny pokojů pro návštěvníky sletu.--Red.Jiří Loewy se zotavil v Bad Nauheim,SRN.--14.ledna t.r. se v Paříži dožil 80.narozenin zasloužilý exilový pracovník Edmund Řehák,rodem vídeňský Čech. Před válkou byl novinářem /dopisoval z Paříže do "Poledního Listu"/. Bojoval pak s čs.jednotkami na frontě proti Němcům, Po kapitulaci Francie uvázl na jihu země a připojil se k podzemnímu hnutí. Dosáhl hodnosti kapitána FFI a de Gaulle mu udělil Řád Rytíře Čestné Legie.--Petr Nedvěd hraje hokej za Kanadu během OH v Norsku.--Poslední číslo časopisu Ústředí Čs.Sokolstva v zahraničí "Čs.Sokol" za redakce arch.R.Fialy mělo 52 stran a bohatý obsah.--26.11.93 zemřel v Holandsku ak.malíř Zdeněk Budínský.--V Holandsku má úspěchy krajanský malíř, MUDr.Radek Kučera,nar.16.1.1931 v Litovli.--Místa v angl.rodinách mohou zařídit 3 krajanské agencie:Alena Stone /tel.0273-474 738/,Jarka Krátká /0494-874 870/ nebo Jitka Krupičková /081-342-88853/. Jako vychovatelky dětí v rodinách v Anglii mohou ovládnout jazyk; závazek min.6 měsíců.--Na pohřbu P.Petra Eliáše v Liberci zastupoval australské krajany J.Bartoš ze Sydney.--Duchovní správu pro naše krajany v Austrálii vykonává obětavě P.Černaj,slovenského původu,ale narozený v USA.--Svazky VII./556 stran/ a VIII. Masarykova sborníku distribuje firma INTERPRESS,206 Blythe Rd.,London W14 OHH,Anglie;každý za US$36.--Zámeček v Ploskovicích navštívil nedávno Otta Habsburský,81.

mosty
ČESKO SLOVENSKÝ TÝŽDENNÍK

Sestnásť strán informácií o politike, ekonomike, kultúre v oboch republikách, i o tom, čo si myslia zaujímaví ľudia – Miroslav Horníček, Milan Lasica, Jiří Suchý, Milan Markovič, Jiří Grygar, Martin Porubjak a mnohí iní.

Žiadajte v stánkoch, u knihkupcov alebo priamo v bratislavskej redakcii (MOSTY, P.O.B. 220, 814 99 Bratislava 1).

Významný krajanský podnikatel,bojovník proti jakékoliv totalitě a autor, Jan Filípek, oslavil v Palm Springs,Kalifornie,dne 31. prosince 1993,své 80.narozeniny. Je stále plný energie. Pochází z Trhových Svinů v jižních Čechách.

NAŠI V USA

V Lansing,MI zemřel 4.1.94 známý krajan Ant./"Tony"/Čech,rodák Mělníka. Bylo mu 86 let. Po 35 let řídil české radio programy v Owosso,MI.--Na Floridě žije batovec Frank Končák.--"Hlasatel"v Chicagu omylem uvedl,že v Praze zemřel /na následky autohavárie v Bosně/ torontský novinář Jan Hašek;ve skutečnosti se jmenoval Jan Hásek.--AFCR/Am.Fond pro čs.pomoc/v NY daroval 110.000 dol.na dětské programy v ČR a ve SR. Presidentem Fondu je Vojtěch Jeřábek.--Ninu Ingrišovou zajímal článek o J.Traxlerovi v lednčísle "KL".--Pořadatelé tradiční pouti v Chýnově u Tábora zvou americké krajany,aby přijeli 5.června..--"Král Šumavy" z 50.let,Josef Hasil,slaví v Chicagu v těchto dnech "70".--Floridská firma "K.and K.World Travel"/maj.Karina K./ vylákala z čs. klientů,mj.spoluprací s cest.kancelářemi"REKREA" a "UNION",na čtvrt mil.dol. a pak zájezdy na Floridu,Bahamy a Hawaj zrušila.--5 studentů-elektrotechniků z Ostravy pojede na praksi do USA;souvisí to s moderními přístroji,které universitě dodala am.firma Int.Instruments. --Vojtěch Nevlud,rodák z Fryčovic,oslavil 25.1. "74".--I naši se mohou účastnit soutěže o nejlepší báseň roku. Celkem 250 básníků dostane ceny v hodnotě $12.000. Max.délka básní: 20 řádek. Adresa:Nat.Library of Poetry,11419 Cronridge Dr.,Box 704-YI,Owing Mills,MD.21117. --Pozornost lék.kruhů vyvolává cibule VIDALIA,pěstovaná ve státě Georgia.--17.Světový Kongres SVU bude v Praze od 26.do 29.června 94.--Česká TV vysílala nedávno dokumentární film "Dům na Dumbarton Street". Hrdinkou je Meda Sokolová-Mládková,rodačka ze Zákup v jižních Čechách. Od r.46 studovala ve Švýcarsku a později na Sorboně. Stala se historičkou umění a vlastní na 900 uměleckých děl,z toho 121 Kupkových kreseb.--Podle V.Prince/Širchana/ z CA.patřil dr.Pavel Macháček vždy "k nejmilitantnějším živlům v Junáku",stal se politrukem a dotáhl to na pplk.,nyní ve výslužbě.--Zajímavou knihu Zdeny Kaprálové "Zítra bude líp" /kronika míru,války a exilu/,lze objednat na adrese:"Hlasatel", 6426 W.Cermak Rd.,Berwyn,IL.60402,USA, za $30.--Podle J.Benadové-Fuchsové /Box 66453,Los Angeles,CA.90066/ nemá am.vláda námitek, aby naši krajané měli dvojí občanství. Smlouva mezi USA a ČSR z r.1928 má být brzy zrušena. --Libor Brom napsal pro list "Rocky Mountain News"podnětný článek "Czech leader hasn't won over exiles"; vytýká pres.Havlovi,že pachatelé komunistických ukrutností z 50.let nebyli dosud potrestáni a mají stále značné penze.--Na zasedání ÚV-KSČ 19.9.56 se jednalo mj.o možnosti fyzické likvidace Ferdinanda Peroutky. Vypracováním plánu byl pověřen tehdejší ministr vnitra R.Barák. K atentátu nedošlo a F.Peroutka zemřel v USA 20.4.1978 na rakovinu plic.--Když Bill Clinton studoval v Oxfordu,přijel v lednu 1970 na několik dní do Prahy. Jeho průvodkyní po staré Praze byla Marie Švermová.--Hermannovi lipicáni vystoupili koncem ledna v St.Petersburgu na Floridě.--80. narozeniny oslavili v Chicagu:Josef Bárta a Stan. Jančík.--Paní Rozina Nehasilová byla ochotná doprovázet gen.let.J.Ambruše během letu do Prahy;p.generál však 20.ledna t.r.v Chicagu zemřel.Bylo mu skoro 95 let. Urna s popelem putuje na Slovensko.

V St.Petersburgu na Floridě žije známý batovec Slavomír Blažek.

Martin a Margita Zapletalovi pozdravují naše čtenáře z New Yorku, kde Martin bude 1.února t.r. slavit v kruhu své 11ti-členné rodiny své 80.narozeniny. Jubilant pochází z Nitry,kde také vystudoval. Od raného mládí jeho koníčkem byl fotbal a klub A.C.Nitra jeho domovem. V r.1967 odešel s rodinou do exilu a usadil se v USA.

Rekordní množství sněhu napadlo letos také ve městě Aurora v Kolorádu, kde žije krajanka Bobina /dříve Božena/ Marková z Pardubic. Zapadla do sněhu až po pás.. Její manžel Vláďa zemřel před sedmi lety, dne 16.ledna 1987 po srdečním záchvatu. Bylo mu pouhých 52 let.

HODLÁTE-LI KOUPIT NEBO PRODAT
DŮM, OBCHOD, ŽIVNOST
NEBO JINÝ TYP NEMOVITOSTI ...
obraťte se s důvěrou na
GEORGE J.B. DANES, B.A.
Associate Broker
FAMILY REALTY CORPORATION
Tel: (416) 439-1660
Fax: (416) 439-1664
Res: (416) 266-1659